Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (viies koda)

20. september 2019*

REACH – Ainete hindamine – Benpat – Püsivus – ECHA otsus, milles nõutakse täiendavat teavet – Määruse (EÜ) nr 1907/2006 artikli 51 lõige 6 – Apellatsiooninõukogule esitatud kaebus – Apellatsiooninõukogu ülesanded – Võistlev menetlus – Kontrolli laad – Kontrolli põhjalikkus – Apellatsiooninõukogu pädevus – Määruse nr 1907/2006 artikli 93 lõige 3 – Euroopa Liidu ametitele pädevuste andmine – Pädevuse andmise põhimõte – Subsidiaarsuspõhimõte – Proportsionaalsus – Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-755/17,

Saksamaa Liitvabariik, esindajad: T. Henze ja D. Klebs, hiljem D. Klebs,

hageja,

versus

Euroopa Kemikaaliamet (ECHA), esindajad: M. Heikkilä, W. Broere ja C. Jacquet, hiljem W. Broere, C. Jacquet ja L. Bolzonello,

kostja,

keda toetavad

Euroopa Komisjon, esindajad: M. Konstantinidis, R. Lindenthal ja M. Noll-Ehlers,

ja

Envigo Consulting Ltd, asukoht Huntingdon (Ühendkuningriik),

Djchem Chemicals Poland S.A., asukoht Wołomin (Poola),

esindajad: advokaadid R. Cana, É. Mullier ja H. Widemann,

menetlusse astujad,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada ECHA apellatsiooninõukogu 8. septembri 2017. aasta otsus A-026-2015 osaliselt osas, milles sellega tühistati osaliselt ECHA 1. oktoobri 2015. aasta otsus, mille kohaselt ainet benpat (CAS 68953-84-4) tuleb täiendavalt katsetada,

ÜLDKOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president D. Gratsias, kohtunikud I. Labucka ja A. Dittrich (ettekandja),

* Kohtumenetluse keel: saksa.

kohtusekretär: E. Coulon,

on teinud järgmise

otsuse

I. Vaidluse taust ja vaidlustatud otsus

1 Benpat (CAS 68953-84-4) on mitmekomponendiline aine, mis koosneb kolmest väga sarnasest kemikaalist. Seda kasutatakse stabilisaatorina kummist valmistatud tööstuslikes ja tarbekaupades, nagu rehvid ja torud. See aeglustab füüsikaliste omaduste muutumist ja kummist toodete väsimist, mis on tingitud valgusest ja atmosfäärihapnikust.

2 Menetlusse astunud äriühingud Envigo Consulting Ltd ja Djachem Chemicals Poland S.A. on osa kontsernist, mis registreeris 2010. aastal Euroopa Kemikaaliametis (ECHA) aine benpat koguse 1000 tonni ja 10 000 tonni kohta aastas.

3 Benpat kanti 2013. aastal Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006, L 396, lk 1, parandus ELT 2007, L 136, lk 3), artiklis 44 nimetatud ühenduse hindamisplaani põhjendusel, et oli põhjust tunda muret selle püsivuse, bioakumuleeruvuse ja toksilisuse üle, ning seetõttu, et selle kasutusala, eelkõige tarbijate hulgas, on ülilai.

4 Benpati hindamise läbiviijaks määrati vastavalt määruse nr 1907/2006 artiklile 45 Saksamaa Liitvabariigi pädev asutus (edaspidi „määratud asutus“).

5 Määratud asutus koostas vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 46 lõikele 1 otsuse eelnõu, milles oli ette nähtud täiendava teabe nõudmine benpati kohta. See eelnõu esitati 20. juunil 2014 ECHA-le.

6 Otsuse eelnõu tehti määruse nr 1907/2006 artikli 50 lõike 1 kohaselt 28. augustil 2014 teatavaks registreerijatele, sealhulgas menetlusse astunud äriühingutele.

7 Registreerijad esitasid otsuse eelnõu kohta oma märkused 6. oktoobril 2014.

8 Määratud asutus võttis need märkused arvesse ja teatas otsuse muudetud eelnõust 5. märtsil 2015 teiste liikmesriikide pädevatele asutustele ja ECHA-le.

9 Kolm teiste liikmesriikide pädevat asutust ja ECHA esitasid määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõike 2 kohaselt, mida kohaldatakse nimetatud määruse artikli 52 lõike 2 kohaselt *mutatis mutandis*, muudatusettepanekuid.

10 Määratud asutus vaatas need ettepanekud läbi ja muutis otsuse eelnõud. Otsuse muudetud eelnõu saadeti 20. aprillil 2015 liikmesriikide komiteele.

11 Registreerijate seisukoht liikmesriikide ettepanekute kohta kuulati ära 8. mail 2015.

12 Liikmesriikide komitee jõudis kohtumisel, mis toimus 8.–11. juunil 2015, muudetud otsuse eelnõu suhtes ühehäälsele kokkuleppele määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõike 6 tähenduses, mida kohaldatakse nimetatud määruse artikli 52 lõike 2 kohaselt *mutatis mutandis*.

13 ECHA võttis 1. oktoobril 2015 määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõike 6 alusel, mida kohaldatakse nimetatud määruse artikli 52 lõike 2 kohaselt *mutatis mutandis*, vastu otsuse benpati hindamise kohta (edaspidi „ECHA otsus“).

14 ECHA nõudis oma otsuses, et registreerijad esitaksid muu hulgas järgmise teabe:

– pinnavees täieliku lagundatavuse mudelkatse (katsemeetod: aeroobne mineraliseerumine pinnavees – biolagunemise mudelkatse EU C.25/OECD 309, edaspidi „meetod nr 309“), nagu on täpsustatud nimetatud otsuse punktis III.3, kasutades benpati asemel komponenti R-898;

– kui meetodi nr 309 kohaselt läbiviidav katse ei võimalda kindlaks teha, kas benpat on vastavalt määruse nr 1907/2006 punktidele 1.1.1 ja 1.2.1 püsiv või väga püsiv, siis täiendav veesetetes biolagunemise mudelkatse (katsemeetod: aeroobne ja anaeroobne mineraliseerumine veesetetes, EU C.24/OECD 308, edaspidi „meetod nr 308“), nagu on täpsustatud selle otsuse punktis III.4, kasutades benpati asemel komponenti R-898.

15 ECHA otsuses oli nõutud teabe esitamise tähtajaks määratud 8. aprill 2018.

16 Menetlusse astunud äriühingud esitasid 23. detsembril 2015 ECHA apellatsiooninõukogule kaebuse ECHA otsuse peale vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõikele 8, mida kohaldatakse nimetatud määruse artikli 52 lõike 2 ja kõnealuse määruse artikli 91 lõike 1 kohaselt *mutatis mutandis*.

17 Määruse nr 1907/2006 artikli 91 lõike 2 kohaselt peatab ECHA apellatsiooninõukogu otsuse peale esitatud kaebus selle täitmise.

18 ECHA esitas 8. märtsil 2016 apellatsiooninõukogule oma vastuse kaebusele.

19 Määratud asutusele anti 13. aprillil 2016 luba astuda menetlusse ECHA nõuete toetuseks.

20 Menetlusse astunud äriühingud esitasid apellatsiooninõukogule oma vastuse 2. juunil 2016. ECHA esitas selle dokumendi kohta oma märkused 8. juulil 2016.

21 Määratud asutus esitas 20. juunil 2016 apellatsiooninõukogule menetlusse astumise avalduse. ECHA ja menetlusse astunud äriühingud esitasid nimetatud avalduse kohta oma märkused 31. oktoobril 2016.

22 Apellatsiooninõukogu istung toimus 27. aprillil 2017.

23 Menetlusse astunud äriühingud palusid sellel nõukogul eelkõige tühistada ECHA otsus osas, milles oli nõutud katsete läbiviimist meetodi nr 309 ja meetodi nr 308 kohaselt, samuti osas, milles selle põhjendustes on tuvastatud, et benpat on vastavalt määruse nr 1907/2006 XIII lisale bioakumuleeruv.

24 ECHA, keda toetab määratud asutus, jõudis järeldusele, et apellatsiooninõukogule esitatud kaebus tuleb tagasi lükata.

25 Apellatsiooninõukogu võttis 8. septembril 2017 vastu otsuse A-026-2015 (edaspidi „vaidlustatud otsus“). Selles otsuses ta:

– tühistas ECHA otsuse osas, milles nõuti registreerijatelt järgmist:

  – määrata meetodi nr 309 kohaselt läbiviidud katse käigus kindlaks benpati metaboliidid;

  – viia läbi katse vastavalt meetodile nr 308;

– otsustas, et väide bioakumuleeruvuse kohta viimati nimetatud otsuse põhjendustes tuleb kustutada;

– otsustas jätta kaebuse ülejäänud osas rahuldamata ning

– määras samas otsuses nõutud meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse tulemusel saadud ülejäänud andmete esitamise tähtajaks 15. märtsi 2020.

II. Menetlus Üldkohtus ja poolte nõuded

26 Saksamaa Liitvabariik esitas menetluse algatamiseks käesoleva hagi, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 20. novembril 2017.

27 ECHA esitas kostja vastuse 8. märtsil 2018.

28 Euroopa Komisjon esitas ECHA nõuete toetuseks käesolevasse menetlusse astumise avalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 21. märtsil 2018. Koja presidendi 23. aprilli 2018. aasta otsusega lubati tal menetlusse astuda.

29 Menetlusse astunud äriühingud palusid 21. märtsil 2018 Üldkohtu kantseleisse saabunud dokumendiga luba astuda käesolevasse menetlusse ECHA nõuete toetuseks. Koja presidendi 7. mai 2018. aasta määrusega anti neile luba astuda menetlusse.

30 Saksamaa Liitvabariik esitas 24. aprillil 2018 repliigi.

31 ECHA esitas 18. juunil 2018 vasturepliigi.

32 Komisjon esitas oma menetlusse astuja seisukohad 9. juulil 2018. Menetlusse astunud äriühingud esitasid oma menetlusse astuja seisukohad 10. juulil 2018. Saksamaa Liitvabariik ja ECHA esitasid nende menetlusse astujate seisukohtade kohta oma märkused 31. oktoobril 2018.

33 Kuna kohtuasja pooled ei olnud kolme nädala jooksul alates menetluse kirjaliku osa lõpetamisest teatamisest esitanud taotlust kohtuistungi määramiseks, leidis Üldkohus (viies koda), et tal on kohtuasja toimikus olevate dokumentide põhjal piisavalt teavet, ja otsustas kodukorra artikli 106 lõike 3 alusel lahendada kohtuasja ilma menetluse suulise osata.

34 Saksamaa Liitvabariik palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus osas, milles apellatsiooninõukogu

  – tühistas osaliselt ECHA otsuse ning

  – otsustas, et väide bioakumuleeruvuse kohta tuleb otsuse põhjendustest kustutada;

– mõista kohtukulud välja ECHA-lt.

35 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud paluvad Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

III. Õiguslik käsitlus

36 Saksamaa Liitvabariik esitab oma hagi põhjenduseks kuus väidet. Esimene väide on, et apellatsiooninõukogu tegutses benpati hindamisega seotud sisulisi küsimusi analüüsides oma pädevust ületades. Teises väites väidab kõnealune liikmesriik, et nimetatud nõukogu ei järginud kohtupraktikat (13. juuni 1958. aasta kohtuotsus Meroni *vs.* Ülemamet, 9/56, EU:C:1958:7, ja 13. juuni 1958. aasta kohtuotsus Meroni *vs.* Ülemamet, 10/56, EU:C:1958:8). Kolmandas väites väidab ta, et kuna Euroopa Liidu õigus ei sisalda sellist õiguslikku alust, mis võimaldaks sellel nõukogul sellist uurimist läbi viia, siis on viimane rikkunud liikmesriikide õigusi, mis väljenduvad nende otsustusõiguses ECHA liikmesriikide komitees, ning et ta on seega rikkunud subsidiaarsuse põhimõtet ja pädevuse andmise põhimõtet. Neljas väide on, et on rikutud määruse nr 1907/2006 sätteid, ning see on esitatud kahes osas. Esimese osa eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu ei olnud pädev läbi vaatama temale esitatud kaebuse väiteid benpati hindamisega seotud sisuliste hinnangute kohta, ja teise osa eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu on teinud benpati hindamisega seotud sisulisi hinnanguid käsitlevate väidete läbivaatamisel vigu. Viienda väite raames väidab Saksamaa Liitvabariik, et sama nõukogu rikkus põhjendamiskohustust, jättes oma väidetava kontrollipädevuse kindlaks määramata. Kuuenda väite kontekstis väidab ta, et kõnealuse nõukogu hinnangud on ekslikud.

37 Esimesena on vaja analüüsida eelkõige esimest kuni kolmandat väidet ning neljanda väite esimest osa, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu ei olnud pädev läbi vaatama temale esitatud kaebuse väiteid, mis käsitlevad benpati hindamisega seotud sisulisi hinnanguid.

38 Teisena analüüsitakse viiendat väidet, et apellatsiooninõukogu on rikkunud põhjendamiskohustust, jättes oma kontrollpädevuse kindlaks määramata.

39 Kolmandana analüüsitakse neljanda väite teist osa ja kuuendat väidet, milles Saksamaa Liitvabariik väidab, et apellatsiooninõukogu on teinud vigu nende väidete analüüsimisel, mis käsitlevad benpati hindamisega seotud sisulisi hinnanguid.

A. Esimene kuni kolmas väide ning neljanda väite esimene osa, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu ei olnud pädev läbi vaatama temale esitatud kaebuse väiteid, mis käsitlevad benpati hindamisega seotud sisulisi hinnanguid

40 Saksamaa Liitvabariik väidab esimese kuni kolmanda väite ning neljanda väite esimese osa raames, et apellatsiooninõukogu oleks pidanud jätma kaebuse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, sest menetlusse astunud äriühingud olid esitanud väiteid, milles nad palusid vaadata ECHA otsus läbi osas, milles see sisaldas sisulisi hinnanguid benpati hindamise kohta. Tema arvates ei ole see apellatsiooninõukogu pädev selliste väidete kohta otsust tegema, vaid üksnes kontrollima, kas on tehtud nimetatud otsust mõjutavaid vormilisi vigu.

41 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu. Nad väidavad, et apellatsiooninõukogu on pädev läbi vaatama temale esitatud kaebuse väiteid, millega vaidlustatakse sisulise hinnangu kohta tehtud otsuse põhjendatus. Kõnealune läbivaatamine ei ole aga siiski sellele sisule uue hinnangu andmine.

42 Esimesena tuleb analüüsida Saksamaa Liitvabariigi argumente, mis on seotud liikmesriikide komitee, ECHA ja apellatsiooninõukogu vastavate rollidega. Teisena analüüsitakse teisi Saksamaa Liitvabariigi esitatud argumente.

1. Saksamaa Liitvabariigi väited liikmesriikide komitee, ECHA ja apellatsiooninõukogu vastavate rollide kohta

43 Esimese väite ja neljanda väite esimese osa raames väidab Saksamaa Liitvabariik, et vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõikele 3 või lõikele 6, mida kohaldatakse selle määruse artikli 52 lõike 2 kohaselt *mutatis mutandis*, on aine hindamise otsuses esitatud sisuliste hinnangute osas pädevad liikmesriigid või liikmesriikide komitee. Ainete hindamise menetlust iseloomustab eelkõige liikmesriikide ja nimetatud komitee oluline roll ECHAs. Liikmesriigid kasutavad ECHA otsustusmenetluses oma volitusi. See komitee on tõeline ekspertide rühm. Kuigi see on funktsionaalselt üks ECHA organ, on see siiski sellest sõltumatu. Liikmesriigid nimetavad asjaomase komitee liikmed vahetult ja iga liikmesriik võib oma nimetatud komitee liikmele juhiseid anda. Sama komiteed kasutatakse liikmesriikide kaasamiseks liidu tasandil, ühendades liikmesriikide ja liidu pädevused. ECHA ja komisjoni esindajad võivad osaleda asjaomase komitee koosolekutel, kuid ainult vaatlejatena. Sellise komitee tähtsus selgub nimetatud määruse artikli 76 lõike 1 punktist e. Ühise kokkuleppe saavutamise tähtsus selles komitees tuleneb sama määruse põhjendusest 67. Seetõttu ei tohiks sellist komiteed käsitada liikmesriikidest eraldiseisva otsustusorganina, mis võib neid asendada, vaid sellise vahendina, mis aitab kaasa nendevahelise konsensuse saavutamisele.

44 Vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõikele 6, mida kohaldatakse sama määruse artikli 52 lõike 2 kohaselt *mutatis mutandis*, piirdub ECHA roll menetluse koordineerimisega ning otsuste tegemise ettevalmistamise ja järelevalvega ning ametlikult sellise otsuse vastuvõtmisega, mille sisu määrab kindlaks liikmesriikide komitee. See roll piirdub menetluseeskirjade järgimise tagamisega. Nimetatud amet on seotud liikmesriikide konsensusega ja tal ei ole selles küsimuses otsustusruumi. Kui liikmesriigid või liikmesriikide komitee ei jõua ühehäälsele kokkuleppele, kaotab see igasuguse otsustusõiguse ja otsustuspädevus läheb üle komisjonile.

45 Saksamaa Liitvabariigi väitel ei tohiks kaebemenetluses jätta tähelepanuta liikmesriikide või liikmesriikide komitee erilist rolli ECHA aine hindamise menetluses. Aine hindamisega seoses tehtud otsuse peale kaebuse esitamise kontekstis ei ole apellatsiooninõukogul rohkem pädevust kui ECHA-l. Viimati nimetatutel on paralleelsed pädevused. Selle ameti osaks olev apellatsiooninõukogu on samuti seotud liikmesriikide konsensusega ning tal on ainult õigus teha selline otsus, mis on kooskõlas konsensusega, milleni liikmesriigid on jõudnud. Tal ei ole aine hindamise kontekstis vastu võetud otsuste puhul sellist või samasugust sõltumatut legitiimsust nagu kogu ECHA-l, tulenevalt liikmesriikide osalemisest kokkuleppe saavutamise protsessis. Tal ei ole võimalik eirata kõigi liikmesriikide konsensust. Seetõttu on ta ainult pädev kontrollima muid aspekte peale aine hindamist käsitlevate sisuliste hinnangute andmise, s.o võimalikke menetluseeskirjade rikkumisi. Tal puudub pädevus võtta aine hindamise kohta tehtud otsuse peale esitatud kaebuse läbivaatamise käigus vastu otsust sellise otsuse põhjendatuse kohta. Sellist tõlgendust ei sea kahtluse alla ka määruse nr 1907/2006 artikli 93 lõige 3. Seda sätet tuleb tõlgendada koostoimes nimetatud määruse artikliga 51, mis näeb ette nn dualismi ECHA ja liikmesriikide vahel (väljaspool liikmesriikide komiteed või liikmesriikide komitees).

46 Lisaks väidab Saksamaa Liitvabariik, et selle lähenemise kohaselt, mida tema toetab, on tagatud tõhus õiguskaitse. Apellatsiooninõukogu otsuse ja aine hindamise kohta tehtud otsuse vahel esineb seos. Seega, isegi kui apellatsiooninõukogu ei saa kontrollida viimati nimetatud otsuse põhjendatust, võib liidu kohus kontrollida apellatsiooninõukogu otsuse peale hagi esitamisel nimetatud hindamist käsitlevaid väiteid, sest apellatsiooninõukogu otsuses, millega kinnitatakse aine hindamisel tehtud otsust, korratakse viimati nimetatud otsuses esitatud sisulisi kaalutlusi.

47 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad nendele argumentidele vastu.

48 Kõigepealt tuleb korrata, et vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõikele 8, mida kohaldatakse kõnealuse määruse artikli 52 lõike 2 kohaselt *mutatis mutandis*, võib aine hindamist käsitlevad ECHA otsused vastavalt selle määruse artikli 91 lõikele 1 edasi kaevata apellatsiooninõukogule.

49 Peale selle ei sisalda ei määruse nr 1907/2006 ega komisjoni 1. augusti 2008. aasta määruse (EÜ) nr 771/2008, millega kehtestatakse Euroopa Kemikaaliameti apellatsiooninõukogu töökorraldus ja menetluskord (ELT 2008, L 206, lk 5), sätted sõnaselgeid eeskirju, mis näeksid ette, et nimetatud apellatsiooninõukogu ei ole pädev analüüsima väiteid, mille eesmärk on tõestada, et esineb ECHA otsust mõjutavaid sisulisi vigu.

50 Vastupidi, võttes arvesse punktides 51–63 käsitletud aspekte, tuleb sedastada, et apellatsiooninõukogu on pädev analüüsima väiteid, mille eesmärk on tõestada, et esineb ECHA otsust mõjutavaid sisulisi vigu.

51 Esimesena tuleb nimelt meelde tuletada, et määruse nr 1907/2006 artikli 89 lõike 3 esimese lõigu teise lause kohaselt nimetatakse apellatsiooninõukogu esimees, selle teised liikmed ja asendusliikmed nende kogemuste ja eksperditeadmiste alusel, mida nad evivad kemikaaliohutuse, loodusteaduste või regulatiiv- ja kohtumenetluse valdkonnas. Lisaks on määruse nr 771/2008 artikli 1 lõike 1 teise lõigu kohaselt vähemalt üks nimetatud apellatsiooninõukogu liige juriidilise kvalifikatsiooniga ja vähemalt üks liige tehnilise kvalifikatsiooniga vastavalt komisjoni 23. oktoobri 2007. aasta määrusele nr 1238/2007, millega kehtestatakse ECHA apellatsiooninõukogu liikmete kvalifikatsiooni käsitlevad eeskirjad (ELT 2007, L 280, lk 10). Viimati nimetatud määruse artikli 1 lõike 2 kohaselt on tehnilise kvalifikatsiooniga liikmetel akadeemiline kraad või samaväärne kvalifikatsioon ning oluline töökogemus ohu hindamise, kokkupuute hindamise või riskijuhtimise alal kemikaalide tervise- ja keskkonnaohu valdkonnas või seotud valdkondades. Sellel apellatsiooninõukogul on seetõttu vajalikud eriteadmised, et teha iseseisvalt teaduslikku hindamist.

52 Nagu nähtub eelkõige määruse nr 771/2008 põhjendusest 3, on apellatsiooninõukogus eriteadmiste eesmärk tagada, et nimetatud nõukogu saaks läbi viia nii õiguslike kui ka tehniliste aspektide tasakaalustatud hindamise.

53 Teisena, kuivõrd Saksamaa Liitvabariigi argumendid põhinevad aine hindamise kohta võetavate otsuste jaoks ette nähtud menetluse erilisel laadil, siis tuleb märkida, et ei määruses nr 1907/2006 ega määruses nr 771/2008 ei ole sätestatud erieeskirju selliste otsuste peale esitatud kaebuste kohta.

54 Kolmandana toetavad eesmärgid, mida edendatakse sellega, et on antud võimalus esitada ECHA otsuse peale kaebus apellatsiooninõukogule, sellist lähenemist, mille kohaselt nimetatud nõukogu on pädev läbi vaatama väiteid, mille eesmärk on tõestada, et esinevad sellist otsust mõjutavad sisulised vead.

55 Esiteks, nagu nähtub määruse nr 771/2008 põhjendusest 3, on üks eesmärk, mida edendatakse võimalusega esitada ECHA otsuse, eelkõige aine hindamise kohta vastu võetud otsuse peale kaebus apellatsiooninõukogule, anda sellise otsuse adressaatidele võimalus see otsus edasi kaevata nii õiguslikes aspektides kui ka selle otsuse tehnilistes aspektides. Nimetatud nõukogu kontroll on nimelt seoses nende tehniliste aspektidega apellatsiooninõukogu liikmete asjatundlikkust silmas pidades põhjalikum kui liidu kohtu läbiviidav kontroll.

56 Teiseks, kui piirata apellatsiooninõukogu volitusi selliselt, nagu pakub Saksamaa Liitvabariik, siis oleks selle tagajärg see, et nimetatud nõukogu ei suudaks täielikult täita oma ülesannet, milleks on vähendada kohtuvaidluste hulka liidu kohtus, tagades samal ajal õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile. Selles kontekstis tuleb samuti märkida, nagu nähtub Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta määruse (EL, Euratom) 2019/629, millega muudetakse protokolli nr 3 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta (ELT 2019, L 111, lk 1), põhjendusest 4, et juba kaheastmelise kontrolli läbinud juhtumites apellatsioonkaebuste menetlusse võtmist käsitlevate eeskirjade kehtestamine põhineb kaalutlusel, et sellistes asjades, mis on seotud ECHA apellatsiooninõukogu otsustega, on võimalik teha kaheastmeline kontroll, nimelt esiteks nimetatud nõukogus ja teiseks Üldkohtus.

57 Neljandana tuleb tõdeda, et sellise lähenemisega, mille kohaselt apellatsiooninõukogu ei ole pädev uurima väiteid, mille eesmärk on tõestada, et esineb ECHA otsust mõjutavaid sisulisi vigu, ei ole tagatud tõhusa õiguskaitsevahendi olemasolu Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 esimese lõigu tähenduses.

58 Nimelt tuleb korrata, et ELTL artikli 263 viienda lõigu kohaselt võib õigusaktides, millega luuakse liidu organeid ja asutusi, ette näha eritingimused ja erikorra seoses füüsiliste või juriidiliste isikute hagide esitamisega nende organite ja asutuste õigusaktide vastu, mille eesmärk on tekitada nende suhtes õiguslikke tagajärgi. Määruse nr 1907/2006 artikli 94 lõikes 1 on sätestatud, et kui esineb apellatsiooninõukogule kaebuse esitamise õigus, võib liidu kohtule esitada hagi üksnes nimetatud nõukogu otsuse tühistamiseks.

59 Apellatsiooninõukogu otsuse tühistamiseks esitatud hagi käsitleb seetõttu sellise otsuse õiguspärasust.

60 Mis puutub aga ECHA sellise otsuse peale esitatud kaebusse, milles nõutakse täiendavat teavet seoses ainete hindamisega, siis apellatsiooninõukogu piirdub võistlevas menetluses üksnes selle kontrollimisega, kas temale esitatud argumentidega on võimalik tõendada nimetatud otsust mõjutava vea olemasolu (vt selle kohta sama kuupäevaga kohtuotsus BASF Grenzach *vs*. ECHA, T-125/17, punktid 59–86).

61 Vastupidi Saksamaa Liitvabariigi väidetele ei saa seetõttu väita, et kui apellatsiooninõukogu ei ole teinud otsust ECHA otsuses sisalduvate kaalutluste kohta, on need kaalutlused selle apellatsiooninõukogu otsuse lahutamatu osa ning neid võib seetõttu läbi vaadata viimati nimetatud otsuse peale esitatud hagi raames liidu kohtus.

62 Sellest järeldub, et kui valida selline lähenemine, mille kohaselt apellatsiooninõukogu ei ole pädev kontrollima väiteid, mille eesmärk on tõendada, et esineb ECHA otsust mõjutavaid sisulisi vigu, siis neile väidetele ei saa nimetatud nõukogu otsuse peale Üldkohtule esitatud hagis tugineda. Nimelt ei saa sellele nõukogule esiteks tulemuslikult ette heita, et see ei ole kontrollinud selliseid väited, mille kontrollimiseks tal pädevust ei ole. Teiseks, isegi kui eeldada, et ECHA otsuses esineb sisuline viga, siis ei saa see viga nimetatud nõukogu otsuse õiguspärasust kahtluse alla seada.

63 Igal juhul, isegi kui eeldada, nagu väidab Saksamaa Liitvabariik, et ECHA otsuses esitatud kaalutlused, mille kohta apellatsiooninõukogu ei ole otsust teinud, on nimetatud nõukogu otsuse lahutamatu osa, võib kõnealuse liikmesriigi toetatud lähenemisviis viia tarbetute kaebusteni, mis sellele nõukogule esitatakse. Nimelt, nagu nähtub ELTL artikli 263 viiendast lõigust ja määruse nr 1907/2006 artikli 94 lõikest 1, ei ole juhul, kui ECHA otsust on võimalik edasi kaevata apellatsiooninõukogule, kõnealuse otsuse peale Üldkohtule esitatud hagi vastuvõetav. Seega juhul, kui kaebuse esitaja soovib nõuda ECHA otsuse tühistamist üksnes seda otsust mõjutavate sisuliste vigade tõttu, ei ole tal muud valikut, kui esitada kaebus apellatsiooninõukogule, kusjuures selline kaebus jäetakse sel juhul kindlasti rahuldamata.

64 Eelnevaid kaalutlusi arvesse võttes tuleb asuda seisukohale, et vastupidi Saksamaa Liitvabariigi väidetele oli apellatsiooninõukogu pädev kontrollima käesolevas asjas väiteid, mille eesmärk on tõendada, et esinevad ECHA otsust mõjutavad sisulised vead.

2. Saksamaa Liitvabariigi muud väited

65 Teisi Saksamaa Liitvabariigi esitatud argumente tuleb analüüsida eespool punktides 48–64 toodud kaalutlusi silmas pidades.

66 Esimesena väidab Saksamaa Liitvabariik neljanda väite esimeses osas, et menetluses, mille tulemusel võetakse vastu aine hindamise otsus, on liikmesriikidel või liikmesriikide komiteel juhtiv roll. ECHA roll on seevastu piiratud. Selles kontekstis piirdub ECHA ainult vastuste andmisega õiguslikele küsimustele või lihtsatele teaduslikele küsimustele. Kuna ECHA on seotud liikmesriikide vahelise konsensuse või konsensusega liikmesriikide komitees, ei ole apellatsiooninõukogu pädev nimetatud konsensust kontrollima, vaid ta peab seda austama. Vastasel juhul jäetakse tähelepanuta liikmesriikide või ECHA liikmesriikide komitee eriline roll ainete hindamise menetluses.

67 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad nendele argumentidele vastu.

68 Selles kontekstis tuleb esiteks korrata, et kui määratud asutus peab vajalikuks lisateabe nõudmist vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 46 lõikele 1, koostab ta otsuse eelnõu 12 kuu jooksul alates ühenduse hindamisplaani avaldamisest kõnealusel aastal hindamisele kuuluvate ainete kohta ECHA veebisaidil. Otsus tehakse sel juhul nimetatud määruse artiklites 50 ja 52 sätestatud korras.

69 Registreerijate ja allkasutajate õigusi reguleeritakse määruse nr 1907/2006 artikliga 50. Kõnealuse artikli lõikes 1 on ette nähtud, et ECHA teeb otsuse eelnõu teatavaks asjaomastele registreerijatele või allkasutajatele. Kui asjaomased registreerijad või allkasutajad soovivad esitada oma märkused, esitavad nad need ECHA-le 30 päeva jooksul pärast otsuse eelnõu kättesaamist. Viimane teatab omakorda määratud asutusele viivitamata märkuste esitamisest. Nimetatud asutus võtab kõiki esitatud märkusi arvesse ja võib oma otsuse eelnõud vastavalt muuta.

70 Määratud asutus edastab vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 52 lõikele 1 oma otsuse eelnõu ECHA-le ja teiste liikmesriikide pädevatele asutustele koos registreerija või allkasutaja märkustega.

71 Nimetatud määruse nr 1907/2006 artikli 52 lõike 2 kohaselt kohaldatakse kõnealuse määruse artikli 51 lõigete 2–8 sätteid, mis on seotud toimiku hindamist käsitleva otsustusmenetlusega, *mutatis mutandis* aine hindamist käsitlevate otsuste vastuvõtmisele.

72 Määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõikele 2 kohaselt võivad liikmesriigid 30 päeva jooksul alates otsuse edastamisest esitada ettepanekuid otsuse eelnõu muutmiseks. Kui nimetatud määruse artikli 51 lõike 3, mis on kohaldatav vastavalt selle määruse artikli 52 lõikele 2, kohaselt ei ole määratud asutusele muudatusettepanekut esitatud, võtab ECHA otsuse vastu selle teatavaks tehtud kujul.

73 Kui määratud asutus saab muudatusettepanekuid, võib ta vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõike 4 esimesele lausele, mis on kohaldatav vastavalt nimetatud määruse artikli 52 lõikele 2, muuta otsuse eelnõud. Kõnealune asutus saadab vastavalt nimetatud määruse artikli 51 lõike 4 teisele lausele, mis on kohaldatav vastavalt sama määruse artikli 52 lõikele 2, 15 päeva jooksul pärast ettepanekute esitamiseks ette nähtud 30 päeva möödumist otsuse eelnõu koos kavandatud muudatustega liikmesriikide komiteele ja ECHA-le. Vastavalt kõnealuse määruse artikli 51 lõikele 5, mis on kohaldatav vastavalt selle määruse artikli 52 lõikele 2, teeb määratud asutus selle teatavaks ka asjaomastele registreerijatele ja allkasutajatele, kes võivad esitada oma märkused. Kui liikmesriikide komitee jõuab 60 päeva jooksul alates sellest otsuse eelnõust teatamisest selle suhtes ühehäälsele kokkuleppele, võtab ECHA vastavalt asjaomase määruse artikli 51 lõikele 6, mis on kohaldatav vastavalt vaadeldava määruse artikli 52 lõikele 2, otsuse vastu.

74 Kui liikmesriikide komitee seevastu ei jõua ühehäälsele kokkuleppele vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõikele 7, mis on kohaldatav vastavalt nimetatud määruse artikli 52 lõikele 2, siis koostab komisjon otsuse eelnõu, mis võetakse vastu selle määruse artikli 133 lõikes 3 sätestatud korras.

75 Seepärast väidab Saksamaa Liitvabariik põhjendatult, et liikmesriikidel ja liikmesriikide komiteel on aine hindamist käsitlevate otsuste vastuvõtmise menetlustes oluline roll.

76 Kui aga liikmesriigid ja liikmesriikide komitee osalevad menetluses, mille tulemusel võetakse vastu aine hindamist käsitlev otsus, siis tuleb sellegipoolest märkida, et nimetatud otsuse võtab vastu ECHA. Selline otsus, mis võetakse vastu määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõike 3 või lõike 6 alusel, mida kohaldatakse nimetatud määruse artikli 52 lõike 2 kohaselt *mutatis mutandis*, ei ole seega ei liikmesriikide otsus ega liikmesriikide komitee otsus.

77 Teiseks tuleb märkida, et apellatsiooninõukogule esitatava kaebuse ese on ECHA otsus ning mitte ainult meetmed, mille võtsid ECHA direktor või tema sekretariaat selle otsuse vastuvõtmiseni viivas menetluses.

78 ECHA otsuse edasikaebamisel ei käsitle apellatsiooninõukogu kontroll üksnes ECHA direktori või tema sekretariaadi võetud meetmeid, vaid see võib, vastupidi, hõlmata kõiki selle otsusega seotud faktoreid.

79 Seega, vastupidi sellele, mida väidab Saksamaa Liitvabariik, ei takista miski apellatsiooninõukogul aine hindamist käsitleva otsuse edasikaebamisel analüüsimast väiteid, mille eesmärk on seada kahtluse alla nimetatud otsuses esitatud kaalutlused, mille kohta on liikmesriikide komitees jõutud ühehäälsele kokkuleppele ja mis on vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõikele 6, mida kohaldatakse nimetatud määruse artikli 52 lõike 2 kohaselt *mutatis mutandis*, selle otsuse materiaalõiguslik alus. Nagu nähtub nimelt selle määruse artikli 76 lõike 1 punktist e, tegutseb liikmesriikide komitee selles kontekstis ECHA koosseisu kuuluva organina.

80 Neid kaalutlusi ei sea kahtluse alla Saksamaa Liitvabariigi argumendid liikmesriikide ja nende liikmesriikide komiteesse kuuluvate liikmete vaheliste suhete kohta, võttes arvesse nimetatud komitee tähtsust ja asjaolu, et vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 76 lõike 1 punktile e vastutab see komitee võimalike lahkarvamuste lahendamise eest seoses nimetatud määruse VI jaotise alusel esitatud otsuste eelnõudega.

81 Eespool öeldut silmas pidades tuleb tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi argumendid, mis käsitlevad liikmesriikide ja liikmesriikide komitee olulist rolli menetluse käigus, mille tulemusel võeti vastu aine hindamise otsus.

82 Kolmandaks tuleb analüüsida Saksamaa Liitvabariigi argumente selle kohta, et kui apellatsiooninõukogu oleks pädev vaatama üle kaalutlused, mis on toodud määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõike 3 või lõike 6, mida kohaldatakse nimetatud määruse artikli 52 lõike 2 kohaselt *mutatis mutandis*, tähenduses ühehäälses ECHA otsuses, siis on oht, et eiratakse ainete hindamise otsuste vastuvõtmiseks ette nähtud menetlust, milles liikmesriikidele on antud oluline roll nii väljaspool liikmesriikide komiteed kui ka selle raames.

83 Saksamaa Liitvabariik väidab selles kontekstis, et määruse nr 1907/2006 artikli 93 lõikega 3 ei saa seada kahtluse alla ei ühelt poolt ECHA ja teiselt poolt liikmesriikide või liikmesriikide komitee vahelist funktsionaalset „dualismi“ ega ka ECHA otsustuspädevuse olulist piiramist hindamismenetlustes. Ta väidab, et kuna ECHA ei ole pädev otsust vastu võtma, kui puudub liikmesriikide konsensus, või otsust, mis on selle konsensusega vastuolus, siis see kehtib ka apellatsiooninõukogu suhtes. Sellega seoses ei ole võrdlus liidu teiste ametitega asjakohane, kuna ühelgi teisel ametil ei ole võrreldavaid menetlusnorme ja sarnast liikmesriikide komiteed, mis kaasaks liikmesriike nõnda oluliselt otsustusmenetlusse, muutes otsuste tegemise pädevuse enda sõltuvaks nende tahtest.

84 Esiteks tuleb tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi argument, mille kohaselt juhul, kui apellatsiooninõukogu saaks analüüsida nende väidete põhjendatust, mille eesmärk on tõestada, et esineb ECHA otsust mõjutavaid sisulisi vigu, siis võidakse eirata liikmesriikide või liikmesriikide komitee rolli ainete hindamise otsuste vastuvõtmiseks ette nähtud menetluses.

85 Selles kontekstis tuleb nimelt korrata, et apellatsiooninõukogu ei vii läbi aine hindamise kohta tehtud otsuse edasikaebamisel ise selle aine hindamist, vaid piirdub üksnes selle kontrollimisega, kas otsuses on vigu.

86 Peale selle, kui apellatsiooninõukogu kontrollib ECHA otsust, siis ei tee ta sellist analüüsi, mis on võrreldav selle otsuse vastuvõtmiseni viinud menetluses läbiviidud analüüsiga, mille tegid selle ameti pädevad organid, ega kohalda samu menetluseeskirju kui need, mis on kohaldatavad siis, kui ECHA teeb otsuse esimeses astmes, vaid piirdub võistlevas menetluses selle kontrollimisega, kas nimetatud otsuses on vigu (vt selle kohta sama kuupäevaga kohtuotsus BASF Grenzach *vs*. ECHA, T-125/17, punktid 59–86).

87 Eespool punktides 48–64 esitatud põhjendustel ei saa asjasse puutuvatest sätetest seevastu järeldada, et liidu seadusandja eesmärk oli see, et apellatsiooninõukogu ei oleks pädev analüüsima väiteid, mille eesmärk on tõestada, et esineb ECHA otsust mõjutavaid sisulisi vigu.

88 Teisest küljest tuleb korrata, et määruse nr 1907/2006 artikli 93 lõike 3 kohaselt võib apellatsiooninõukogu juhul, kui temale esitatud kaebus on põhjendatud, kasutada ECHA pädevusse kuuluvaid mis tahes volitusi või anda juhtumi edasiseks lahendamiseks üle selle ameti pädevale organile.

89 Määruse nr 1907/2006 artikli 93 lõige 3 annab siiski apellatsiooninõukogule kaalutlusõiguse (sama kuupäevaga kohtuotsus BASF Grenzach *vs*. ECHA, T-125/17, punkt 119). Selle kaalutlusõiguse kasutamisel ei pea nimetatud nõukogu mitte üksnes kontrollima, kas pärast kaebuse läbivaatamist on tal teave, mis võimaldab tal oma otsuse vastu võtta, vaid ta peab ka arvesse võtma ECHA otsuse vastuvõtmise korda reguleerivaid eeskirju, kui kõnealune amet teeb otsuse esimeses astmes. Seega, kui selles menetluses on teatavatele osalistele antud oluline roll, nagu on ette nähtud liikmesriikide ja liikmesriikide komitee jaoks toimikute ja ainete hindamise otsuse vastuvõtmise menetluses (vt eespool punktid 68–74), siis peab apellatsiooninõukogu hindama, kas lõpliku otsuse vastuvõtmine tema tasandil on kooskõlas määruse nr 1907/2006 eesmärkidega või eeldab esimese astmena tegutseva ECHA menetlust reguleerivate eeskirjade ja nendega taotletavate eesmärkide järgimine seda, et asi antaks üle selle ameti pädevale organile. Selles kontekstis tuleb arvesse võtta ka nimetatud määruse põhjendust 67, millest tuleneb, et ainete ja toimikute hindamiseks ette nähtud menetlus lähtub põhimõttest, et tõhusa ning subsidiaarsuse põhimõttega kooskõlas oleva süsteemi aluseks peab olema liikmesriikide või liikmesriikide komitee ühehäälne kokkulepe otsuste eelnõude kohta (vt selle kohta sama kuupäevaga kohtuotsus BASF Grenzach *vs*. ECHA, T-125/17, punktid 115–120).

90 Sellest järeldub, et vastupidi Saksamaa Liitvabariigi väidetele ei saa selline lähenemine, mille kohaselt apellatsiooninõukogu on pädev kontrollima ECHA otsuses esitatud kaalutlusi, mis põhinevad määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõike 3 või 6, mida kohaldatakse kõnealuse määruse artikli 52 lõike 2 kohaselt *mutatis mutandis*, tähenduses ühehäälsel kokkuleppel, kui see amet teeb otsuse esimeses astmes, seada kahtluse alla olulist rolli, mis nende sätetega liikmesriikidele või liikmesriikide komiteele ainete hindamise otsuste vastuvõtmisel on antud.

91 Teisena väidab Saksamaa Liitvabariik esimeses väites, et aine hindamise otsuse mis tahes muudatus on samaväärne uue otsuse tegemisega, kuna isegi selle otsuse teatavate osade muutmine või tühistamine mõjutaks hindamise „üldstrateegiat“. Seetõttu oleks sellise otsuse muutmiseks vaja liikmesriikide otsust, sest määruse nr 1907/2006 artikli 76 lõike 1 punkti e kohaselt vastutab liikmesriikide komitee võimalike lahkarvamuste lahendamise eest liikmesriikide vahel hindamismenetluses. Apellatsiooninõukogu ei saa muuta liikmesriikide või liikmesriikide komitee kavandatud „katsestrateegiat“.

92 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

93 Seoses sellega tuleb kõigepealt korrata, nagu on märgitud eespool punktides 84–87, et aine hindamise otsuse peale esitatud kaebuse menetlemisel ei vii apellatsiooninõukogu läbi kõnealuse aine hindamist, vaid piirdub ainult selle kontrollimisega, kas see otsus on vigane.

94 Teiseks ei saa eespool punktides 48–64 esitatud kaalutlustel asuda seisukohale, et liidu seadusandja tahe oli, et apellatsiooninõukogu ei saaks analüüsida väiteid, mis käsitlevad aine hindamisel tehtud otsuse sisu mõjutavaid vigu. Sellest järeldub, et sellel nõukogul on õigus selline otsus tühistada, niivõrd kui selles on tehtud vigu, isegi kui see seab osaliselt või täielikult kahtluse alla liikmesriikide komitee nimetatud hindamise raames järgitava üldise strateegia. Lisaks sellele ei takista miski nimetatud nõukogul piirata sellise otsuse tühistamise ulatust, kui üks selles esitatud teabetaotlustest on teistest eraldatav. See kehtib ka sellise täiendava teabe taotluse osade kohta, mille tühistamine ei muuda selle taotluse sisu.

95 Kolmandaks, mis puudutab aine hindamise otsuse tühistamise tagajärgi ühest küljest juhul, kui apellatsiooninõukogu saadab asja määruse nr 1907/2006 artikli 93 lõike 3 kohaselt edasiseks arutamiseks ECHA pädevale organile, on selle organi otsustada, kas tuleb vastu võtta uus otsus. Sellisel juhul ei eirata seega liikmesriikide või liikmesriikide komitee rolli, mis on ette nähtud nimetatud määruse artikli 51 lõikes 3 või lõikes 6, tingimusel et on täidetud määruse nr 771/2008 artiklist 18 tulenev kohustus, mille kohaselt see organ on seotud nimetatud nõukogu otsuse põhjendustega, välja arvatud juhul, kui juhtumi asjaolud on muutunud. See kohustus tuleneb siiski üksnes apellatsiooninõukogu pädevusest analüüsida väiteid, mis käsitlevad aine hindamisel tehtud otsuse sisu mõjutavaid vigu.

96 Teisest küljest, mis puutub määruse nr 1907/2006 artikli 93 lõikes 3 ette nähtud võimalusse, et apellatsiooninõukogu võtab ise vastu lõpliku otsuse, kasutades ECHA pädevusse kuuluvad volitusi, siis tuleb korrata, nagu on märgitud eespool punktis 89, et nimetatud nõukogu peab nimetatud määruse artikli 93 lõikes 3 antud diskretsiooniõiguse kasutamisel võtma arvesse ECHA otsuse vastuvõtmise menetlust reguleerivaid eeskirju, kui see amet teeb otsuse esimeses astmes, ülesandeid, mis selles menetluses erinevatele organitele on antud, ja selle määruse põhjendust 67, millest tuleneb, et ainete ja toimikute hindamise menetlus rajaneb põhimõttel, et ühine kokkulepe liikmesriikide vahel või liikmesriikide komitees otsuste eelnõude kohta peaks olema aluseks tõhusale süsteemile, mis järgib subsidiaarsuse põhimõtet.

97 Neid kaalutlusi arvesse võttes tuleb tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi argument, et aine hindamisel vastu võetud otsuse mis tahes muudatus on võrdväärne uue otsuse tegemisega, mis ei ole kooskõlas määruse nr 1907/2006 sätetega.

98 Kolmandana väidab Saksamaa Liitvabariik neljanda väite esimese osa raames, et apellatsiooninõukogus nõutav kvoorum on oluliselt väiksem kui kvoorum, mida on vaja aine hindamise otsuse vastuvõtmiseks vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõigetele 3 või 6. Ta lisab, et määruse nr 771/2008 artikli 20 teise lõigu kohaselt võetakse selle nõukogu otsus vastu liikmete lihthäälteenamusega. Otsuse vastuvõtmiseks peab see nõukogu seega jõudma palju väiksema kvoorumini, et teha otsus, kui kvoorum, mis on ette nähtud aine hindamise otsuse tegemiseks. Lisaks tekitab muret, et kaks otsustajat, kellel ei ole mingisugust tehnilist kvalifikatsiooni, saaksid asendada liikmesriikide komitees väljendatud eksperdiarvamused omaenda tavakodaniku arvamusega.

99 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

100 Sellega seoses tuleb korrata, et määruse nr 771/2008 artikli 20 teise lõigu kohaselt tuleb apellatsiooninõukogu otsused vastu võtta häälteenamusega.

101 Vastupidi Saksamaa Liitvabariigi väidetele ei anna siiski see asjaolu, et aine hindamise käigus vastu võetud otsust saab ECHA tasandil teha üksnes siis, kui on olemas ühehäälne kokkulepe määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõike 3 või lõike 6 tähenduses, samal ajal kui apellatsiooninõukogu teeb otsused häälteenamusega, alust selle nõukogu volituste piiramiseks seoses väidetega, mis käsitlevad sellise otsuse sisu mõjutavaid vigu.

102 Nimelt ei saa punktides 82–89 esitatud põhjendustel asuda seisukohale, et apellatsiooninõukogule kaebuse esitamisel võidakse eirata liikmesriikide rolli menetluses, mille tulemusel võetakse vastu aine hindamise otsus.

103 Neid kaalutlusi arvesse võttes tuleb tagasi lükata argument, et kvoorum, mis peab olema täidetud ECHA menetluses, ja kvoorum, mis tuleb apellatsiooninõukogu menetluse käigus saavutada, on erinevad.

104 Neljandana väidab Saksamaa Liitvabariik neljanda väite esimeses osas, et apellatsiooninõukogu liikmete arv on piiratud ja et ainult üks nimetatud nõukogu liige peab olema tehniliselt kvalifitseeritud. Määruse nr 1907/2006 artikli 89 ja määruse nr 771/2008 artikli 1 lõike 1 kohaselt koosneb see nõukogu kolmest liikmest, kellest vähemalt ühel liikmel on õiguslik ja vähemalt ühel liikmel tehniline kvalifikatsioon.

105 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

106 Sellega seoses tuleb esiteks korrata, et aine hindamise käigus vastu võetud otsuse vaidlustamisel ei ole apellatsiooninõukogul vaja teha uut aine hindamist. Samuti tuleb korrata, et see nõukogu ei ole kohustatud omaenda hindamise käigus ise analüüsima, kas tuleb nõuda seda ainet käsitlevat täiendavat teavet. Nimetatud nõukogu piirdub nimelt sellise kaebuse menetlemisel selle analüüsimisega, kas kaebuse esitanud poole argumentidega on võimalik tõestada, et esineb nimetatud otsust mõjutavaid vigu.

107 Apellatsiooninõukogu töökoormust ei saa seega võrrelda aine hindamisel määratud riikliku asutuse töökoormusega.

108 Teiseks tuleb korrata, et eespool punktides 48–64 esitatud kaalutlusi silmas pidades ei saa apellatsiooninõukogus kaebuste menetlemise suhtes kohaldatavatest sätetest tuletada, et liidu seadusandja eesmärk oli piirata nimetatud nõukogu pädevust osas, mis puudutab väiteid, mis käsitlevad aine hindamise käigus vastu võetud otsuse sisu mõjutavaid vigu. Vastupidi, tuleb märkida, et kui vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 89 lõikele 1 koosneb see nõukogu üldreeglina kolmest liikmest, siis nimetatud artikli lõike 3 teisest lõigust nähtub, et ECHA haldusnõukogu võib tegevdirektori soovitusel nimetada täiendavaid liikmeid ja nende asendusliikmeid, kui seda on vaja kaebuste mõistliku aja jooksul menetlemise tagamiseks. Peale selle ei takista miski mitme apellatsiooninõukogu moodustamist, nagu see on ka teiste liidu ametite puhul.

109 Neid asjaolusid arvesse võttes tuleb järeldada, et apellatsiooninõukogu piiratud liikmete arvul põhinev väide ei sea kahtluse alla asjaolu, et apellatsiooninõukogu on pädev uurima väiteid, mis käsitlevad aine hindamise käigus tehtud otsuse sisu mõjutavaid vigu. Saksamaa Liitvabariigi see argument tuleb seega samuti tagasi lükata.

110 Viiendana väidab Saksamaa Liitvabariik neljanda väite esimese osa raames, et vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 91 lõikele 2 on apellatsiooninõukogule kaebuse esitamisel peatav mõju. Selline lähenemisviis, mis võimaldab nimetatud nõukogul teha põhjalikku kontrolli ECHA otsuses esinevate hinnangute üle enne selle läbivaatamist kohtus, põhjustaks seega tarbetuid viivitusi ja häireid süsteemi toimimisel, mis ei oleks kooskõlas selle määruse artikli 1 lõike 1 kohaselt taotletava inimeste tervise ja keskkonna kaitse eesmärkidega ega sama määruse artikli 1 lõikes 3 nimetatud ettevaatuspõhimõttega. Selle võimaluse, et ECHA võib võtta vastu ainete hindamise otsuseid, eesmärk on aga otsustusprotsessi lihtsustamine ja kiirendamine. Need otsused moodustavad ainult esialgse etapi. Kui

lubada sellel nõukogul kontrollida ECHA otsust sisuliselt, kahjustaks see seda eesmärki, sest tähtaeg oleks pikem kui juhul, kui asjaomase otsuse võtab vastu komisjon. Kaebemenetluse ülemäärane kestus on samuti vastuolus põhiõiguste harta artikli 3 lõikega 1 ning selle artikli 41 lõikega 1.

111 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

112 Seoses sellega tuleb esiteks korrata, et eespool punktides 48–64 esitatud kaalutlusi arvestades ei saa asuda seisukohale, et liidu seadusandja tahe oli, et apellatsiooninõukogu ei saaks tuvastada vigu, mis mõjutavad aine hindamisel tehtud otsuse sisu.

113 Teiseks, mis puutub määrusega nr 1907/2006 taotletavatesse eesmärkidesse, siis tuleb märkida, et nagu nähtub nimetatud määruse artikli 1 lõikest 1, on selle eesmärk tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitse kõrge tase. See ei ole siiski ainus eesmärk, mida selle määrusega taotletakse. Nimetatud sättes mainitakse samuti ohtlike ainete hindamise alternatiivsete meetodite edendamist, samuti ainete vaba ringlust siseturul, edendades samas konkurentsivõimet ja innovatsiooni. Peale selle, nagu nähtub selle määruse põhjendusest 47, on selle eesmärk vältida loomkatseid. Lisaks on teatavate ECHA otsuste peale apellatsiooninõukogule peatava toimega kaebuse esitamise võimaluse eesmärk vältida igasuguseid põhiõiguste harta artikli 16 tähenduses ettevõtlusvabaduse piiranguid, mis on seotud ekslike otsustega. Konkreetsemalt on selliste aine hindamise käigus tehtud otsuste puhul, millega nõutakse täiendavat teavet, sellise peatava toime eesmärk vältida selliste katsete tegemist, mis tekitavad registreerijatele kulusid ja mis võivad hõlmata loomkatseid, samas kui ECHA-l ei ole õigust neid nõuda.

114 Kolmandaks tuleb Saksamaa Liitvabariigi selle väite kohta, et ECHA-le antud võimaluse võtta vastu aine hindamise otsuseid eesmärk on lihtsustada ja kiirendada otsustamisprotsessi, märkida, et määruse nr 1907/2006 artikli 94 lõikest 1 tuleneb, et teatavaid ECHA akte ei saa apellatsiooninõukogus vaidlustada. Seega on nimetatud määruse artiklite 57 ja 59 kohaste võimalike ainete kindlakstegemiseks ette nähtud menetluses samuti ette nähtud, et sellise otsuse võib vastu võtta ECHA tasandil, kui on olemas kokkulepe liikmesriikide vahel või liikmesriikide komitees, ja kui see nii ei ole, siis võetakse otsus vastu komisjoni tasandil. Vastupidi sellele, mis on ette nähtud aine hindamise käigus vastu võetud otsuste puhul, ei ole sellise akti peale võimalik esitada apellatsiooninõukogule kaebust, millel on automaatne peatav toime. Vastupidi, vastavalt selle määruse artikli 94 lõikele 1 võib selliseid akte vaidlustada Üldkohtus ning sellele esitatud hagil ei ole automaatset peatavat toimet.

115 Neid asjaolusid arvesse võttes tuleb järeldada, et tegemist on liidu seadusandja teadliku valikuga näha ette võimalus esitada apellatsiooninõukogule kaebus, millel on automaatne peatav toime, ECHA teatavate, kuid mitte muude aktide peale.

116 Neljandaks tuleb selles kontekstis samuti korrata, et vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 89 lõike 3 teisele lõigule võib apellatsiooninõukogu nimetada täiendavaid liikmed, kui see on vajalik, et tagada kaebuse menetlemine mõistliku aja jooksul (vt eespool punkt 108).

117 Neid asjaolusid arvesse võttes tuleb järeldada, et väide, mis põhineb võimalikel viivitustel, mida põhjustab apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse automaatne peatav toime, ei saa seada kahtluse alla asjaolu, et nimetatud nõukogu on pädev analüüsima väiteid selle kohta, et esineb aine hindamise käigus vastu võetud otsuse sisu mõjutavaid vigu. Saksamaa Liitvabariigi see argument tuleb seega samuti tagasi lükata.

118 Kuuendana väidab Saksamaa Liitvabariik neljanda väite esimeses osas, et apellatsiooninõukogu võimalus sisuliselt kontrollida ECHA hinnanguid võib viia ebajärjepidevate tulemusteni, mis puutub liidu kohtu tehtavasse kontrolli. Ühest küljest, kui apellatsiooninõukogu kontrollib ECHA otsust, siis on kohtulik kaitse piiratud. ECHA ei saa vaidlustada otsust kaebuse esitamise teel või mõnel muul moel. Liikmesriigid omakorda peaksid jääma rahule kontrolliga, mis käsitleb nimetatud nõukogu kaalutlusvigade esinemist. Teisest küljest, kui otsuse võtab vastu komisjon, siis teeb kontrolli Üldkohus.

119 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

120 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et kui liidu kohus vaatab läbi apellatsiooninõukogu otsuse, mis käsitleb aine hindamisel tehtud otsust, ei erine see põhjalikkuse poolest sellest, mida ta teeb seoses komisjoni otsusega, mis käsitleb aine hindamist. Tegemist on nimelt õiguspärasuse kontrolliga. Kohtupraktika kohaselt on see kontroll äärmiselt keeruliste teaduslike ja tehniliste faktide hindamisel piiratud. Selliste hindamiste puhul piirduvad liidu kohtud nimelt selle kontrollimisega, kas neis esineb ilmne viga, võimu kuritarvitamist või kas otsuse autor on ilmselgelt ületanud oma kaalutlusõiguse piire (vt 21. juuli 2011. aasta kohtuotsus Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, punkt 60 ja seal viidatud kohtupraktika).

121 Teiseks on tõsi, et kui Üldkohus kontrollib aine hindamise käigus tehtud komisjoni otsust, vaatab ta aine hindamisel vastu võetud otsuse vahetult läbi, samas kui apellatsiooninõukogu vastuvõetud otsuse peale esitatud kaebuse menetlemisel piirdub ta nimetatud nõukogu otsuse läbivaatamisega. Nagu on märgitud eespool punktides 60–62, käsitleb Üldkohtu tehtav läbivaatamine selles kontekstis seega selle nõukogu läbiviidud kontrolli.

122 Nagu nähtub määruse nr 1907/2006 artikli 91 lõikest 1 ja nimetatud määruse artikli 94 lõikest 1, on see liidu seadusandja teadliku valiku tagajärg. Nagu on selgitatud eespool punktides 114 ja 115, saab teatavaid ECHA akte vaidlustada vahetult liidu kohtus. Vastupidi Saksamaa Liitvabariigi väidetele ei saa sellist teadlikku valikut pidada siiski ebajärjepidevaks tulemuseks, millega võiks põhjendada apellatsiooninõukogu pädevuse piiramist seoses nende väidetega, mis käsitlevad aine hindamisel tehtud otsuse sisu mõjutavaid vigu.

123 Neid kaalutlusi arvesse võttes tuleb ka need väited tagasi lükata.

124 Seitsmendana tuleb ka see argument, et hindamisvigade olemasolu kontrollimine on kohtute ülesanne, mille Saksamaa Liitvabariik esitas neljanda väite esimeses osas, tagasi lükata. Esiteks, nagu on esile tõstetud eespool punktides 54–56, on liidu seadusandja ette näinud, et teatavate ECHA otsuste, näiteks aine hindamisel vastuvõetud otsuste puhul on võimalik esitada apellatsiooninõukogule kaebus, millega seoses see nõukogu kontrollib, kas kaebuse esitaja argumendid sobivad tõendamaks, et nimetatud ameti otsuse vastuvõtmisel esimeses astmes on selles otsuses tehtud viga, mis seda otsust mõjutas. Teisest küljest tuleb sedastada, et ükski Saksamaa Liitvabariigi argument ei kinnita tema väidet, et hindamisvigade olemasolu kontrollimine peaks olema kohute ülesanne.

125 Kaheksandana väidab Saksamaa Liitvabariik kolmanda väite raames, et vastavalt määruse nr 1907/2006 põhjendusele 67 põhineb aine hindamisel tehtud otsus nende otsuste eelnõude kohta saavutatud ühisel kokkuleppel liikmesriikide vahel või liikmesriikide komitees. ECHA roll piirdub liikmesriikide otsustusprotsessi koordineerimise ja toetamisega. Hindamise sisu kohta ise otsust tehes on apellatsiooninõukogu rikkunud subsidiaarsuse põhimõtet ja pädevuse andmise põhimõtet. Saksamaa Liitvabariik väidab eelkõige viimati nimetatud põhimõtte osas, et kui liidu seadusandja oleks tahtnud anda selle pädevuse ECHA-le, oleks ta temale sõnaselgelt üle andnud vastutuse, nagu ta seda tegi eelkõige seoses lõpliku keeldumisega registreerimiskande tegemisest. Lisaks sellele on määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõigetes 3 ja 6 kindlaks määratud ECHA pädevused. Viimaks ei võimalda ka nimetatud määruse artikli 93 lõike 3 sõnastus asuda seisukohale, et apellatsiooninõukogul on laiem pädevus. Kui see säte võimaldab nimetatud nõukogul kasutada kõiki ECHA pädevusse kuuluvaid volitusi, on tegemist selle määruse artiklis 51 ette nähtud piiratud pädevusega. Sellel nõukogul oleks samuti võimalus anda juhtum edasiseks arutamiseks üle selle ameti pädevale organile.

126 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

127 Esiteks tuleb tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi argument, et on rikutud pädevuse andmise põhimõtet ELL artikli 5 lõigete 1 ja 2 tähenduses, mille kohaselt liit tegutseb aluslepingutega seatud eesmärkide saavutamiseks üksnes talle liikmesriikide poolt aluslepingutega antud pädevuse piires ning mille kohaselt pädevus, mida aluslepingutega ei ole liidule antud, kuulub liikmesriikidele.

128 Määrus nr 1907/2006 võeti nimelt vastu EÜ artikli 95 (ELTL artikkel 114) alusel ja määrus nr 771/2008 vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 93 lõikele 4 ja viimati nimetatud määruse artiklile 132.

129 Nagu on märgitud eespool punktides 48–124, ei esitanud Saksamaa Liitvabariik argumente, millega oleks võimalik tõestada, et analüüsides väiteid, mis käsitlevad aine hindamisel tehtud otsuse sisu mõjutavaid vigu, on apellatsiooninõukogu tegutsenud väljaspool talle määrusega nr 1907/2006 ja määrusega nr 771/2008 antud pädevust.

130 Neid kaalutlusi arvesse võttes tuleb ka pädevuse andmise põhimõttele tuginev argument tagasi lükata.

131 Teiseks tuleb tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi argument, et apellatsiooninõukogu on rikkunud subsidiaarsuse põhimõtet.

132 Ühest küljest, kuivõrd selle argumendiga on silmas peetud määruse nr 1907/2006 põhjendust 67, tuleb korrata, et sellest tuleneb, et liidu seadusandja leidis, et nimetatud määrusega kehtestatud süsteem, mille kohaselt ECHA tasandil aine hindamise kohta võetud otsused põhinevad ühisel kokkuleppel liikmesriikide komitees, on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

133 Nagu on aga selgitatud eelkõige punktides 82–103, on apellatsiooninõukogu pädevus analüüsida väiteid, millega vaidlustatakse hindamisotsuse sisu, kooskõlas määruse nr 1907/2006 põhjendusega 67. Seepärast tuleb see argument tagasi lükata, kuivõrd see tuleneb nimetatud põhjendusest.

134 Teisest küljest, kuivõrd Saksamaa Liitvabariigi argumendis peetakse silmas subsidiaarsuse põhimõtet ELL artikli 5 lõigete 1 ja 3 tähenduses, tuleb korrata, et selle põhimõtte kohaselt võtab liit neis valdkondades, mis ei kuulu tema ainupädevusse, meetmeid ainult siis ja juhul, kui liikmesriigid ei suuda riigi, piirkonna või kohalikul tasandil piisavalt saavutada kavandatud meetme eesmärke, kuid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu saab neid paremini saavutada liidu tasandil.

135 Tuleb siiski märkida, et Saksamaa Liitvabariik ei ole esitanud ühtegi põhjendatud argumenti, millega oleks võimalik tõestada, et ei ole järgitud subsidiaarsuse põhimõtet ELL artikli 5 lõigete 1 ja 3 tähenduses. Seetõttu tuleb sellele põhimõttele tuginev argument ja seega kõik argumendid, mis on seotud subsidiaarsuse põhimõtte rikkumisega, tagasi lükata.

136 Üheksandana väidab Saksamaa Liitvabariik teise väite raames, et apellatsiooninõukogu rikkus Euroopa Kohtu poolt kohtupraktikas välja töötatud põhimõtteid, mille kohaselt komisjon ei saa delegeerida oma otsustusõigust liidu ametitele (13. juuni 1958. aasta kohtuotsus Meroni *vs*. Ülemamet, 9/56, EU:C:1958:7, ja 13. juuni 1958. aasta kohtuotsus Meroni *vs*. Ülemamet, 10/56, EU:C:1958:8). Selle kohtupraktika kohaselt peab igasugune komisjoni pädevuste delegeerimine ametitele olema piiritletud ja vastama objektiivsetele kriteeriumidele. Seda kohtupraktikat tuleb arvesse võtta määruse nr 1907/2006 kohaldamisel komisjoni nende pädevuste ECHA-le delegeerimise puhul, mis on seotud hindamisel tehtud otsustega. Selline pädevuste delegeerimine ei hõlma mitte ainult tehnilisi küsimusi, vaid ka küsimusi, mis on seotud hindamisvabadusega asjaomase kohtupraktika tähenduses. Liidu seadusandja on nimetatud määruses arvesse võtnud delegeerimise keeldu ja seda, et ainete hindamise otsuseid ei ole selles *a priori* klassifitseeritud, sätestades, et ainete hindamise otsused, mis on vastu võetud ECHA tasandil, peavad põhinema liikmesriikide pädevate ekspertide ühehäälsel kokkuleppel seoses vajadusega viia läbi aine konkreetne hindamine. Üksmeel võib tekkida aga ainult kahel juhul. Esimesel juhul oleks tegemist seotud otsusega, kui otsus on kõnesolevat olukorda arvestades ilmselge. Teisel juhul on tegemist kaalutlusõigust kasutades tehtud otsusega, kui teaduslik ja tehniline olukord on vähem ilmne, kuid seda oleks võimalik tehniliste, poliitiliste, majanduslike ja sotsiaalsete

probleemide seisukohast selgelt lahendada. Sellisel juhul tagaks liikmesriikide vaheline ametlik konsensus selle, et otsuse sisu on õige, ja annaks ECHA-le samal ajal kõrge legitiimsuse liikmesriikide esindajate kaudu, kes oleksid kohustatud järgima juhiseid ning oleks demokraatlikult legitimeeritud. Kokkuleppe ühehäälsus annaks alust eeldada, et ka komisjon saab teha selle otsuse liikmesriikide osalusega kiiresti ja sujuvalt komiteemenetluse kaudu. Otsuse tegemine komisjoni kaudu oleks seega puhtalt formaalsus. Sellise konsensuse puudumisel kaotaks ECHA oma otsustuspädevuse ning sel juhul oleks tegemist komisjoni tavapärase otsustusmenetlusega, mida kohaldatakse vastavalt selle määruse artikli 51 lõikele 7 ja artikli 133 lõikele 3. Kui apellatsiooninõukogu võiks asendada liikmesriikide komitee ühehäälsel kokkuleppel põhineva diskretsiooniotsuse oma otsusega, häiriks ta liikmesriikide, ECHA ja komisjoni vahelist keerukat institutsioonilist tasakaalu. Sellisel juhul võtab amet vastupidi eespool mainitud kohtupraktikale diskretsiooniotsuse vastu sõltumatult ja välistades kõik ametlikud tagatised.

137 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

138 Esimesena, kuivõrd Saksamaa Liitvabariik viitab 13. juuni 1958. aasta kohtuotsusele Meroni *vs.* Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7) ja 13. juuni 1958. aasta kohtuotsusele Meroni *vs.* Ülemamet (10/56, EU:C:1958:8), tuleb korrata, et need kohtuotsused käsitlevad olukorda, milles komisjon on delegeerinud oma pädevust. See kohtupraktika ei ole seega käesolevas asjas vahetult kohaldatav. Ühest küljest ei ole nimelt ECHA ja selle apellatsiooninõukogu pädevusi, mida käesoleval juhul käsitletakse, komisjon neile delegeerinud. Tegemist on pädevustega, mille on andnud neile liidu seadusandja määruse nr 1907/2006 kontekstis. Teisest küljest ei ole ECHA eraõiguslik juriidiline isik, vaid nimetatud seadusandja loodud liidu üksus.

139 Teisena tuleb korrata, et liidu üksuste kohta, mille on loonud see seadusandja, on kohtupraktikas täpsustatud, et sellisele üksusele pädevuste andmine on kooskõlas aluslepingute nõuetega, kui ei ole tegemist seadusandlike aktidega ja kui antud pädevused on selgelt piiritletud ning neid on võimalik kohtulikult kontrollida (vt selle kohta 22. jaanuari 2014. aasta kohtuotsus Ühendkuningriik *vs.* parlament ja nõukogu, C-270/12, EU:C:2014:18, punktid 41–55 ja 63–68).

140 Sellega seoses tuleb märkida, et Saksamaa Liitvabariik ei esita argumente tõestamaks, et aine hindamist käsitlevate otsuste vastuvõtmise pädevuse andmine määruse nr 1907/2006 artikli 51 lõikes 3 või lõikes 6 sätestatud tingimustel ECHA-le ei vastanud nendele põhimõtetele. Saksamaa Liitvabariik piirdub üksnes väitega, et apellatsiooninõukogu rikkus benpati hindamise sisu mõjutavaid vigu käsitlevate väidete analüüsimisel eespool nimetatud põhimõtteid.

141 Lisaks, kuivõrd Saksamaa Liitvabariigi argumendid viitavad apellatsiooninõukogule, siis tuleb korrata, et nii liikmesriikide komitee kui ka apellatsiooninõukogu kuuluvad ECHA koosseisu. Seetõttu ei ületa nimetatud nõukogu vastupidi Saksamaa Liitvabariigi väidetele ECHA-le kui ametile antud pädevust, tühistades ECHA otsust mõjutavate sisuliste vigade tõttu selle otsuse.

142 Selles kontekstis tuleb samuti märkida, et nagu nähtub määruse nr 1907/2006 artikli 94 lõikest 1, võib apellatsiooninõukogu otsused omakorda edasi kaevata Üldkohtusse.

143 Kolmandana, niivõrd kui Saksamaa Liitvabariigi argumentide eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu tungib liikmesriikide komitee pädevusse, tuleb esiteks korrata, et nagu on märgitud eespool punktides 85 ja 86, piirdub apellatsiooninõukogu temale esitatud kaebuse lahendamisel selle küsimuse analüüsimisega, kas temale esitatud vaidlustatud otsus on vigane. Ta kontrollib seega, kas ECHA on teinud vea, kohaldades sätteid, mis reguleerivad aine hindamist käsitlevate otsuste vastuvõtmist.

144 Teiseks, seoses nende pädevustega, mis apellatsiooninõukogul on määruse nr 1907/2006 artikli 93 lõike 3 kohaselt, kui temale esitatud kaebus on põhjendatud, ei saa esmalt asuda seisukohale, et nimetatud nõukogu ületab oma pädevust, kui ta annab juhtumi üle ECHA pädevale organile.

145 Seejärel, kui apellatsiooninõukogu otsustab kasutada kõiki volitusi, mis kuuluvad ECHA pädevusse vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 93 lõikele 3, siis selles osas tuleb korrata, et nagu on märgitud eespool punktis 89, peab apellatsiooninõukogu temale nimetatud sättes antud kaalutlusõiguse kasutamisel arvesse võtma ECHA otsuse vastuvõtmise korda reguleerivaid eeskirju, kui viimati nimetatu teeb otsuse esimeses astmes, erinevate organite rolli selles menetluses ning nimetatud määruse põhjendust 67, millest tuleneb, et ainete ja toimikute hindamiseks ette nähtud menetlus lähtub põhimõttest, et tõhusa ning subsidiaarsuse põhimõttega kooskõlas oleva süsteemi aluseks peab olema liikmesriikide või liikmesriikide komitee ühine kokkulepe otsuste eelnõude kohta.

146 Lõpuks, kuivõrd Saksamaa Liitvabariik väidab veel kord oma argumentides, et aine hindamise otsuse sisu käsitlevate väidete kontrollimine ei ole kooskõlas määruse nr 1907/2006 põhjendusega 67, pädevuse andmise põhimõttega või subsidiaarsuse põhimõttega, siis tuleb need tagasi lükata samadel põhjendustel, mis on esitatud eespool punktides 89 ja 125–135.

147 Saksamaa Liitvabariigi need argumendid tuleb seega samuti tagasi lükata.

148 Eespool esitatud kaalutlusi silmas pidades tuleb tagasi lükata kõik argumendid, mille Saksamaa Liitvabariik on esitanud esimeses kuni kolmandas väites ja neljanda väite esimeses osas.

B. Viies väide, et on rikutud põhjendamiskohustust

149 Saksamaa Liitvabariik väidab, et apellatsiooninõukogu ei ole vaidlustatud otsuses täitnud põhjendamiskohustust. Arvestades tema arvates ECHA erinevate organite pädevuste ebaselget jaotust ja ohtu, et võidakse rikkuda määruse nr 1907/2006 süsteemis ette nähtud tasakaalu, oleks nimetatud nõukogu pidanud üksikasjalikult kirjeldama oma pädevust kontrollida hindamisotsuste sisu. Seda põhjendamiskohustust ei saa täita, viidates otsustele, mille liidu kohtud on teinud erinevates olukordades omaenda pädevuse kohta.

150 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

151 ELTL artikli 296 teises lõigus on ette nähtud, et õigusaktides esitatakse nende vastuvõtmise põhjused ja osutatakse aluslepingutega ette nähtud ettepanekutele, algatustele, soovitustele, taotlustele või arvamustele. Täpsemalt määruse nr 1907/2006 alusel tehtud otsuste osas on nimetatud määruse artiklis 130 ette nähtud, et need peavad olema põhjendatud.

152 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et ELTL artiklis 296 nõutav põhjendus peab vastama asjasse puutuva akti laadile ning sellest peab selgelt ja üheselt mõistetavalt ilmnema akti andnud institutsiooni arutluskäik, nii et huvitatud isikutel oleks võimalik teada saada võetud meetme põhjused ja pädeval kohtul oleks võimalik oma kontrolli teha. Põhjendustes ei tule tingimata täpsustada kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb nimelt seda küsimust, kas otsuse põhjendused vastavad ELTL artikli 296 nõuetele, hinnata nii selle sõnastust kui ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades (vt 15. septembri 2016. aasta kohtuotsus Crosfield Italia *vs.* ECHA, T-587/14, EU:T:2016:475, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).

153 Mis puudutab vaidlustatud otsuse põhjendusi, siis kõigepealt tuleb tõdeda, et sellest nähtub ilmselgelt, et apellatsiooninõukogu leidis, et ta on pädev uurima temale esitatud kaebuse väiteid benpati hindamist sisuliselt mõjutavate vigade kohta. Teiseks, võttes arvesse punktides 43–148 osutatud sätteid, tulenevad selle nõukogu sellise pädevuse aluseks olevad põhjendused selgelt määruse nr 1907/2006 ja määruse nr 771/2008 sätetest, mis on tema suhtes kohaldatavad. Kolmandaks tuleb tõdeda, et Saksamaa Liitvabariik ei väida, et viimati nimetatu ei vastanud apellatsiooninõukogu menetluses piisavalt teatavatele argumentidele, mis käsitlesid apellatsiooninõukogu pädevust.

154 Neid asjaolusid arvesse võttes tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsuses esitatud põhjendused võimaldasid Saksamaa Liitvabariigil vaidlustatud otsuse põhjendustest teada saada ja võimaldavad Üldkohtul oma kontrolli teha ning need olid seega piisavad.

155 Seetõttu tuleb viies väide tagasi lükata.

C. Neljanda väite teine osa ja kuues väide, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu eksis temale esitatud väidete analüüsimisel

156 Neljanda väite teises osas ja kuuendas väites väidab Saksamaa Liitvabariik, et apellatsiooninõukogu tegi hindamismenetluse sisuliste küsimuste kohta esitatud väiteid analüüsides vigu.

157 Saksamaa Liitvabariik viitab eelkõige vigadele, mis on seotud apellatsiooninõukogu kaalutlustega, mida sisaldavad tema analüüs nimetatud nõukogule esitatud kaebuse esimese kuni kolmanda väite kohta ja vaidlustatud otsuse resolutsiooni punkt 3.

158 Esimesena tuleb käsitleda neid argumente, mis on seotud apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite analüüsimisega, teisena neid, mis puudutavad nimetatud kaebuse teist väidet, ning kolmandana neid, mis käsitlevad selle kaebuse kolmandat väidet ja vaidlustatud otsuse resolutsiooni punkti 3.

1. Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite läbivaatamisega seotud argumendid

159 Apellatsiooninõukogu analüüsis vaidlustatud otsuse punktides 24–155 temale esitatud kaebuse esimest väidet, et nõue viia läbi meetodi nr 308 ja meetodi nr 309 kohased katsed ei olnud kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega.

160 Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimene väide esitati neljas osas. Esimene neist oli, et benpati püsivust ei olnud vaja täiendavalt katsetada, teine osa käsitles seda, et meetodi nr 309 kohaselt läbiviidav katse ei olnud taotletava eesmärgi saavutamiseks sobiv, kolmas osa puudutas seda, et meetodi nr 308 kohaselt läbiviidav katse ei olnud taotletava eesmärgi saavutamiseks sobiv, ning neljas seda, et need katsed ei kujutanud endast ei kõige sobivamaid ega kõige vähem koormavaid valikuid.

161 Saksamaa Liitvabariik esitab käesoleva hagi neljanda väite teises osas ja kuuenda väite kontekstis argumendid, mille eesmärk on seada kahtluse alla apellatsiooninõukogu kaalutlused, mida ta väljendas apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite kolme esimese osa analüüsimisel.

a) Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite esimese osa läbivaatamisega seotud argumendid

162 Apellatsiooninõukogu analüüsis vaidlustatud otsuse punktides 39–88 temale esitatud kaebuse esimese väite esimest osa – ja lükkas selle tagasi –, milles väideti, et täiendavaid katseid benpati püsivuse kohta ei ole vaja läbi viia. Olles läbi vaadanud menetlusse astunud äriühingute selle kohta esitatud argumendid, järeldas ta, et need ei võimalda tõestada, et ECHA järeldus selle kohta, et oleks põhjendatud nõuda täiendava teavet benpati püsivuse kohta, arvestades ohtu, mida see aine võib kujutada inimeste tervisele ja keskkonnale, oleks olnud ekslik.

163 Saksamaa Liitvabariik väidab käesoleva hagi neljanda väite teises osas, et apellatsiooninõukogu tegi vaidlustatud otsuse punktis 41 vea, viies läbi liiga põhjaliku kontrolli. Tema arvates oleks nimetatud nõukogu pidanud piirduma ECHA otsuses esinevate kaalutluste teaduslike piirangute kontrollimisega. Samas olevat see nõukogu eiranud liikmesriikide rolli ja ületas seega oma kontrollipädevuse piire.

164 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

165 Need argumendid tuleb tagasi lükata, kuna need ei ole tulemuslikud. Nagu nähtub nimelt eespool esitatud punktist 34, nõuab Saksamaa Liitvabariik vaidlustatud otsuse tühistamist niivõrd, kuivõrd apellatsiooninõukogu tühistas osaliselt ECHA otsuse. Vaidlustatud otsuse punkt 41 moodustab siiski osa otsusest, millega nimetatud nõukogu lükkas tagasi temale esitatud esimese väite esimese osa.

166 Seega tuleb tagasi lükata kõik Saksamaa Liitvabariigi argumendid apellatsiooninõukogule esitatud esimese väite esimese osa kohta.

b) Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite teise ja kolmanda osa läbivaatamisega seotud argumendid

167 Saksamaa Liitvabariik esitab seoses käesoleva hagi neljanda väite teise osa ja seoses kuuenda väitega argumendid vaidlustamaks apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite teise ja kolmanda osa läbivaatamine nimetatud nõukogus.

168 Kõigepealt vaadatakse läbi Saksamaa Liitvabariigi argumendid, milles käsitletakse apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite teise osa läbivaatamist, ning teiseks tema argumendid, milles käsitletakse selle kaebuse esimese väite kolmanda osa läbivaatamist.

1) Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite teise osa läbivaatamisega seotud argumendid

169 ECHA nõudis oma otsuses meetodi nr 309 kohase pinnavees lõpliku biolagunemise mudelkatse läbiviimist, kasutades benpati komponenti R-898, nagu on täpsustatud selle otsuse põhjenduste III.3 jaotises. Seoses nende põhjendustega täpsustas ta nimetatud otsuse lehekülgedel 8–10, et kõnealuse katse läbiviimisel oli oluline teha kindlaks metaboliidid, tõendamaks, et katsesüsteemis on täheldatud lagunemist. Tema väitel tuli selleks täita teatavad tingimused. Üks neist tingimustest oli, et „struktuuri-aktiivsuse kvantitatiivse seose“ abil oli vaja avastada ja kindlaks teha metaboliidid, mis iseloomustavad peamisi muundumisetappe (peamised metaboliidid), ning et standardlahendused peavad tagama, et neid peamisi metaboliite oleks võimalik avastada ja koguseliselt väljendada.

170 Menetlusse astunud äriühingud väitsid apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite teises osas, et meetodi nr 309 kohaselt läbiviidav katse ei sobi soovitavate tulemuste saavutamiseks. Nad väitsid selle väiteosa kolmanda etteheitena eelkõige, et benpati halva vees lahustuvuse tagajärg on, et selle katse tulemusel tekib metaboliite nii väikses koguses, et neid ei olegi võimalik kindlaks teha.

171 Apellatsiooninõukogu analüüsis seda vastuväidet vaidlustatud otsuse punktides 118–125.

172 Vaidlustatud otsuse punktis 119 märkis apellatsiooninõukogu, et ECHA ei nõudnud oma otsuses mitte üksnes seda, et benpati poolestusaja määramiseks viidaks läbi meetodi nr 309 kohane katse pelagiaalis, vaid et selle katse käigus tehtaks kindlaks ka benpati metaboliidid.

173 Vaidlustatud otsuse punktis 121 jõudis apellatsiooninõukogu järeldusele, et Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) kemikaalide katseid käsitlevatest suunistest nr 309 nähtub, et sageli ei olnud analüütiliste piirangute tõttu uuritava aine kontsentratsiooni piisava täpsusega võimalik mõõta, kui katsetatavat ainet kasutati kontsentratsioonis ≤ 100 µg/l. Kõnealustest suunistest nähtub samuti, et kui ei ole piisavalt madala avastamislävega analüüsimeetodit, siis võib peamiste muundumissaaduste identifitseerimiseks ja sisalduse mõõtmiseks kasutada uuritava aine kõrgemaid kontsentratsioone (> 100 µg/l, mõnikord > 1 mg/l). Vastavalt neile suunistele, kui katsetatakse aine kõrget kontsentratsiooni, siis ei saa katse tulemusi kasutada lagunemise esimest järku kiiruskonstandi ja poolestusaja hindamiseks, kuna lagunemine tõenäoliselt ei vasta esimest järku kineetikale.

174 Vaidlustatud otsuse punktis 122 analüüsis apellatsiooninõukogu, kas metaboliitide kindlakstegemine meetodi nr 309 kohaselt läbiviidud katse ajal oli realistlik. Ta leidis, et ei olnud realistlik eeldada, et selline katse võimaldab aine metaboliite kindlaks teha, sest selle maksimaalne lahustuvus oli 45 µg/l, samas kui oluliste muundumissaaduste kindlakstegemiseks vajalik kontsentratsioon oli suurem kui 100 µg/l ja mõnikord suurem kui 1 mg/l. Lisaks sellele märkis ta nimetatud punktis, et ei ECHA-l ega menetlusse astunud äriühingutel ei olnud võimalik leida sobivat meetodit oluliste muundumissaaduste, mida kõnealuse meetodi kohaselt läbiviidud katse käigus tõenäoliselt saadakse, kindlakstegemiseks.

175 Vaidlustatud otsuse punktis 123 märkis apellatsiooninõukogu, et ECHA ja määratud asutus väitsid, et menetlusse astunud äriühingud peaksid püüdma teha kindlaks katse käigus tekkinud metaboliidid, kuigi ei ole kindel, kas nad suudavad seda teha. Ta märkis, et nende argumentidega ei ole tõestatud, et nõutav meetod nr 309 sobis benpati metaboliitide kindlakstegemiseks, ja et nende argumentide eesmärk oli anda vastutus uuringu kavandamise ja hindamise eest üle nimetatud menetlusse astunud äriühingutele, nii et võimaldada metaboliite kindlaks teha.

176 Vaidlustatud otsuse punktis 124 jõudis apellatsiooninõukogu järeldusele, et ECHA ei ole piisavalt tõendanud, et meetodi nr 309 kohaselt läbiviidav katse saaks täita oma eesmärki, kuna nimetatud amet kohustas menetlusse astunud äriühinguid kõnealuse katse raames kindlaks tegema benpati metaboliite. Sellele järeldusele tuginedes nõustus ta temale esitatud kaebuse esimese väite teise osa kolmanda etteheitega, tühistades ECHA otsuse, kuivõrd ECHA oli palunud neil äriühingutel nimetatud meetodi kohaselt läbiviidava katse tegemise käigus kindlaks teha benpati metaboliidid.

177 Saksamaa Liitvabariik väidab käesoleva hagi neljanda väite teises osas ja kuuenda väite esimeses osas, et need apellatsiooninõukogu kaalutlused on ekslikud.

178 Esimesena tuleb analüüsida Saksamaa Liitvabariigi argumente, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu ei oleks tohtinud esiteks tuvastada, et esineb sõltumatu ja iseseisev otsus metaboliitide kindlakstegemise kohta; teisena tema argumente nimetatud nõukogu pädevuse kohta; kolmandana tema argumente, et see nõukogu on ületanud oma kontrollipädevust; neljandana tema argumente eesmärgiga tõestada, et selle nõukogu järeldused selle kohta, et vastupidi ECHA sedastustele ei ole benpati metaboliite võimatu kindlaks teha; viiendana tema argumente selle kohta, et metaboliitide kindlakstegemine on üks meetodi nr 309 etapp; kuuendana tema argumenti, et seda meetodit on võimalik täpsustada; seitsmendana tema argumenti, et vaidlustatud otsuses esineb vasturääkivusi; kaheksandana tema argumenti, et on rikutud põhjendamiskohustust; ning viimaks, üheksandana tema argumenti, et apellatsiooninõukogu on eiranud proportsionaalsuse põhimõttega seotud asjakohast kriteeriumi.

i) Argumendid, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu ei oleks tohtinud tuvastada, et on olemas iseseisev ja sõltumatu otsus metaboliitide kindlakstegemise kohta

179 Kuuenda väite esimeses osas väidab Saksamaa Liitvabariik, et vastupidi vaidlustatud otsuse punktis 119 esitatud apellatsiooninõukogu järeldustele ei kujutanud ECHA metaboliitide tuvastamist käsitlevas otsuses esitatud kirjeldus endast meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse taotlusest sõltumatut ja eraldiseisvat otsust. Üldjuhul ei nimetata aine hindamisel tehtud otsustes ainult tehtavaid katseid, vaid täpsustatakse ka nende katsete tegelikku läbiviimist, tagamaks tulemuste optimaalne kasutamine, selleks et saavutada taotletava teabe eesmärki. Ainuüksi see asjaolu, et on kirjeldatud erinevaid etappe, mida tuleb tulemuste saavutamiseks läbida, viitab sellele, et ainus ette nähtud kohustus on teha kõik endast olenev, et neid läbida. Kemikaalide katseid käsitlevates OECD suunistes nr 309 on seega täpsustatud jõupingutusi, mida tuleb teha selleks, et teha kindlaks muundumissaadused. ECHA otsusest ei tulene mingeid kohustusi. Kui ECHA oleks tegelikult soovinud kehtestada sellist tulemuse saavutamise kohustust, ei oleks Saksamaa Liitvabariigi väitel olnud mingit mõtet neid etappe täpsustada, sest registreerijad oleks seega pidanud võtma igat liiki meetmeid. See lause ECHA otsuses, mille kohaselt benpati puhul tuleb tuvastada ja kindlaks teha metaboliidid, ei võimalda samuti tuletada

tulemuse saavutamise kohustust. Nõutud on üksnes toorandmete esitamist, mis tähendab, et esitada oleks tulnud nii metaboliite puudutavad võimalikud tulemused kui ka olemasolevad andmed, mille põhjal neid oleks võimalik saavutada. See teave oleks suures osas tõlgendatav ja võiks olla oluline alus argumentidele eesmärgiga teha kindlaks, et benpat on püsiv aine, isegi kui see katse ei õnnestu, sest andmeid võidakse seejärel kasutada täiendavate katsete taotlemiseks või muu teabe täiendamiseks.

180 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

181 Seoses sellega tuleb esimesena märkida, et vaidlustatud otsuse punktis 119 ei jõudnud apellatsiooninõukogu järeldusele, et metaboliitide kindlakstegemine on iseseisev ja sõltumatu otsus võrreldes nõudega viia läbi meetodi nr 309 kohane katse, vaid piirdus selle esile toomisega, et ECHA ei nõudnud oma otsuses mitte ainult selle katse läbiviimist, et määrata kindlaks benpati poolestusaeg pelagiaalis, vaid ka seda, et selle katse käigus tehakse kindlaks benpatist tekkinud metaboliidid.

182 Teisena, kui Saksamaa Liitvabariigi väidete eesmärk on tõestada, et ECHA otsuses ei olnud kehtestatud selle adressaatide jaoks kohustust kindlaks teha benpatist tekkinud metaboliite, siis esiteks tuleb märkida, et selle otsuse resolutiivosa kohaselt pidid selle adressaadid tegema pinnavees lõpliku lagunemise mudelkatse, järgides selle otsuse punktis III.3 esitatud kirjeldust.

183 Teiseks, nagu ilmneb ECHA otsuse punktist III.3, tuleb asjaomase katse raames määrata kindlaks metaboliidid, mis iseloomustavad peamisi muundumisetappe (peamised metaboliidid), kasutades „struktuuri-aktiivsuse kvantitatiivset seost“. Lisaks sellele on kõnealuses punktis märgitud, et benpati puhul „tuleb näidata, et metaboliidid on avastatud ja kindlaks tehtud“.

184 Võttes arvesse ECHA otsuse sõnastust, ei saa apellatsiooninõukogule ette heita, et see amet ei piirdunud nimetatud otsuses üksnes selle märkimisega, kuidas meetodi nr 309 kohaselt läbiviidav katse tuli teha, vaid nägi ette kohustuse, et adressaadid peavad kindlaks tegema benpatist tekkinud metaboliidid.

185 Seetõttu tuleb tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi argumendid, mille eesmärk on tõestada, et vaidlustatud otsuse punktis 119 esitatud apellatsiooninõukogu seisukoht, mille kohaselt ECHA oli oma otsuses nõudnud, et selle, meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse käigus tehakse kindlaks benpatist tekkinud metaboliidid, on ekslik.

ii) Apellatsiooninõukogu pädevusega seotud argumendid

186 Neljanda väite esimeses osas väidab Saksamaa Liitvabariik, et see, kas benpati sisaldus 45 µg/l on allpool avastamiskünnist, mis on 100 µg/l, on keemia valdkonda kuuluv tehniline küsimus, mis ei kuulu apellatsiooninõukogu pädevusse. Liikmesriikide komitee olevat olnud veendunud, et metaboliite on võimalik ettenähtud katsemeetodit järgides kindlaks teha ja see olevat parim võimalus jõuda lõplike järeldusteni. Nimetatud nõukogul ei ole kohustust seda järeldust kontrollida.

187 Need argumendid tuleb samadel põhjendustel, nagu on esitatud eespool punktides 40–148, tagasi lükata.

iii) Argumendid eesmärgiga tõestada, et apellatsiooninõukogu on ületanud oma kontrollipädevuse piire

188 Neljanda väite teises osas ja kuuenda väite esimeses osas väidab Saksamaa Liitvabariik, et apellatsiooninõukogu ületas vaidlustatud otsuse punktis 122 oma kontrollipädevuse piire. Tema väitel otsustas nimetatud nõukogu kõnealuses punktis jääda eriarvamusele võrreldes liikmesriikide eksperdiarvamusega selle kohta, kas metaboliite oli võimalik kindlaks teha. Liikmesriikide komiteele tuleb aga anda ulatuslik kaalutlusruum, võttes arvesse selle rolli eksperdikomiteena ja selle koosnemist

liikmetest, kes on seotud oma liikmesriikide juhistega. Selle tulemusena on apellatsiooninõukogul vaid piiratud kontrolliõigus, mille põhjalikkus on võrreldav kontrolliga, mida viivad läbi kohtud kaalutlusõiguse alusel tehtud otsuste suhtes.

189 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

190 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite teise osa läbivaatamisel ei viinud apellatsiooninõukogu läbi benpati hindamist ega analüüsinud ise, milliseid täiendavaid andmeid tuleks nõuda, et teha benpati hindamist õigesti, arvestades ohtu, et see aine võib olla püsiv. Ta piirdus selle analüüsimisega, kas menetlusse astunud äriühingute argumentidega oli võimalik tõestada ECHA otsust mõjutava vea olemasolu.

191 Teiseks tuleb tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi argumendid, et apellatsiooninõukogu kontroll oli liiga põhjalik ja et ta oleks pidanud piirduma vaid selle kontrollimisega, kas ECHA kaalutlustes esines ilmne hindamisviga.

192 Sellega seoses tuleb korrata, et ELTL artikli 263 kohase tühistamishagi puhul on liidu kohtute kontroll äärmiselt keeruliste teaduslike ja tehniliste asjaolude hindamisel piiratud. Selliste hindamiste puhul piirduvad liidu kohtud nimelt selle kontrollimisega, kas neis esineb ilmne viga, võimu kuritarvitamist või kas otsuse autor on ilmselgelt ületanud oma kaalutlusõiguse piire (vt 21. juuli 2011. aasta kohtuotsus Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, punkt 60 ja seal viidatud kohtupraktika).

193 See kohtupraktika ei ole siiski kohaldatav ECHA apellatsiooninõukogu läbiviidava kontrolli suhtes. Seoses sellega tuleb selle organi liikmete kohta korrata, et vastavalt määruse nr 771/2008 artikli 1 lõike 1 teisele lõigule on vähemalt ühel neist juriidiline kvalifikatsioon ja vähemalt ühel liikmel on tehniline kvalifikatsioon vastavalt määrusele nr 1238/2007. Viimati nimetatud määruse artikli 1 lõike 2 kohaselt on tehnilise kvalifikatsiooniga liikmetel akadeemiline kraad või samaväärne kvalifikatsioon ning oluline töökogemus ohu hindamise, kokkupuute hindamise või riskijuhtimise alal kemikaalide tervise- ja keskkonnaohu valdkonnas või seotud valdkondades. Nendest sätetest tuleb järeldada, et seadusandja soovis, et ECHA apellatsiooninõukogul oleks vajalikke eksperditeadmisi, et ta saaks ise hinnata tõendeid tehniliselt väga keerukate faktiliste asjaolude kohta.

194 Seega ei piirdu ECHA otsuses esitatud teaduslike hinnangute kontrollimine apellatsiooninõukogus üksnes ilmsete vigade olemasolu kontrollimisega. Vastupidi, seoses sellega peab nimetatud nõukogu oma liikmete õiguslikule ja tehnilisele pädevusele tuginedes analüüsima, kas kaebuse esitaja argumentidega on võimalik tõestada, et kaalutlustes, millel see otsus põhineb, esineb vigu.

195 Sellest järeldub, et apellatsiooninõukogu ei ületanud vaidlustatud otsuse punktis 122 oma kontrollipädevuse piire.

196 Ükski teine Saksamaa Liitvabariigi neljanda väite teises osas ja kuuenda väite esimese osas esitatud argument ei võimalda seda järeldust kahtluse alla seada.

197 Esiteks väidab Saksamaa Liitvabariik neljanda väite teises osas, et ECHA otsustusõiguse sisulised piirangud tulenevad määruse nr 1907/2006 artiklist 51 ning et apellatsiooninõukogu kontrolli põhjalikkust ei saa muuta määrusega nr 771/2008, mis on vastu võetud määruse nr 1907/2006 artikli 93 lõike 4 alusel.

198 Kõigepealt tuleb märkida, et see argument põhineb eeldusel, et määruse nr 1907/2006 sätetest ilmneb, et apellatsiooninõukogu kontroll ainete hindamisega seotud otsuste üle piirdub ilmsete vigade kontrollimisega.

199 Sellega seoses tuleb esiteks tõdeda, et määruse nr 1907/2006 sätetes, mis käsitlevad apellatsiooninõukogu menetlust, ei ole ette nähtud piiranguid apellatsiooninõukogu kontrolli põhjalikkuse kohta.

200 Teisalt, kuivõrd Saksamaa Liitvabariik väidab, et apellatsiooninõukogu kontroll on piiratud osas, mis puudutab määruse nr 1907/2006 artikli 51 alusel vastu võetud otsuseid, siis piisab, kui korrata, et apellatsiooninõukogu menetlust reguleerivates sätetes ei ole ette nähtud erieeskirju seoses toimiku või aine hindamise otsustega (vt eespool punkt 53).

201 Neid kaalutlusi arvesse võttes tuleb sedastada, et Saksamaa Liitvabariigi eeldus, mille kohaselt määruse nr 1907/2006 sätetest tuleneb, et ainete hindamise otsuste üle apellatsiooninõukogu tehtava kontrolli põhjalikkus piirdub ilmse vea kontrollimisega, on ekslik.

202 Seepärast põhineb argument, et määrus nr 771/2008 ei saa muuta apellatsiooninõukogu tehtava kontrolli, mis on ette nähtud määruses nr 1907/2006, piiratud põhjalikkust, sellel valel eeldusel ning tuleb seetõttu tagasi lükata.

203 Teiseks väidab Saksamaa Liitvabariik neljanda väite teise osa ja kuuenda väite esimese osa raames, et apellatsiooninõukogud koosnevad ainult kolmest liikmest ja et üldjuhul on ainult ühel liikmel tehniline kvalifikatsioon. Selliselt moodustatud apellatsiooninõukogu ei suuda tagada kontrolli, mis oleks võrdväärne kontrolliga sellises menetluses, mille tulemusel tehakse aine hindamise otsus. Kaebementlust ei ole kohandatud otsustele, mis tehakse seoses toimiku või seoses aine hindamisega. Avastamisvõimalused sõltuvad suurest hulgast teguritest, mida tuleb iga juhtumi puhul eraldi hinnata ja hoolikalt analüüsida. Üks nimetatud nõukogu kvalifitseeritud liige ei suuda analüüsida ja klassifitseerida tuhandeid uuringu lehekülgi. Ühelt poolt ei ole sellel nõukogul ei nõutavaid teaduslikke teadmisi ega personali, et vastata keerukatele tehnilistele küsimustele. Teisest küljest ei ole sellel kõiki teaduslikke andmeid, näiteks registreerimistoimiku andmeid ja muud teatavat ainet käsitlevat ECHA ja pädevate asutuste teavet.

204 Seoses sellega tuleb viidata eespool punktides 104–109 esitatud kaalutlustele, mis vastanduvad sellisele lähenemisele, mille kohaselt apellatsiooninõukogu poolt nende väidete, mis käsitlevad benpati hindamise sisu, suhtes läbi viidud kontrolli põhjalikkus oleks pidanud piirduma ilmselge vea olemasolu kontrollimisega.

205 Seejärel tuleb korrata, et apellatsiooninõukogu ei tohi temale esitatud kaebuse menetlemisel ei ise kõnealust ainet hinnata, mis on võrdväärne määratud asutuse hindamisega, ega otsustada, millist täiendavat teavet on vaja sellise hindamise õigesti läbiviimiseks. Sellise kaebuse raames piirdub ta selle kontrollimisega, kas kaebuse esitaja argumentidega on võimalik tõestada, et aine hindamise käigus tehtud otsus on vigane.

206 Peale selle tuleb tõdeda, et Saksamaa Liitvabariik tugineb ainult sellele asjaolule, et apellatsiooninõukogu liige või liikmed, kellel on tehniline kvalifikatsioon, ei ole võimelised aine hindamist käsitleva ECHA otsuse põhjendatust kontrollima, kuid ei esita ühtegi üksikasjalikku argumenti tõestamaks, et vaatamata pädevustele, mis neil liikmetel peab määruse nr 1907/2006 artikli 89 lõike 3 esimese lõigu teise lause, määruse nr 771/2008 artikli 1 lõike 1 teise lõigu ja määruse nr 1238/2007 artikli 1 lõike 2 kohaselt olema, ei suuda nad ECHA otsuses sisalduvaid tehnilisi kaalutlusi võistlevas menetluses kontrollida.

207 Eelkõige ei ole Saksamaa Liitvabariik põhjendanud, miks vaidlustatud otsuse vastu võtnud apellatsiooninõukogu liikmetel ei olnud vajalikku tehnilist pädevust, et tuvastada ECHA otsuses esinevad vead, mille nad on kindlaks teinud vaidlustatud otsuses.

208 Lisaks sellele tuleb korrata, et vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 89 lõike 3 teisele lõigule võib nimetada apellatsiooninõukogu täiendavaid liikmeid, kui seda on vaja kaebuste menetlemise rahuldava kiiruse tagamiseks.

209 Lõpuks tuleb sedastada, et Saksamaa Liitvabariigi pakutud lähenemisviis ei ole kooskõlas määruse nr 771/2008 põhjendusega 3, millest nähtub, et apellatsiooninõukogu käsutuses olevate eksperditeadmiste eesmärk on tagada, et nimetatud nõukogu saaks läbi viia nii õiguslikke kui ka tehnilisi aspekte hõlmavaid kontrolle.

210 Neid kaalutlusi arvesse võttes tuleb Saksamaa Liitvabariigi argumendid, mis käsitlevad apellatsiooninõukogu koosseisu, tagasi lükata.

211 Kolmandaks, kuivõrd Saksamaa Liitvabariik väidab, et põhjalikum kontroll võib põhjustada viivitusi menetluses, tuleb see argument samadel põhjustel, mida on nimetatud eespool punktides 110–117, tagasi lükata.

212 Neljandaks tuleb Saksamaa Liitvabariigi argument, et kontrolli sellise põhjalikkuse tagajärg oleks, et aine hindamisel tehtud otsuseid analüüsitakse erinevalt, sõltuvalt sellest, kas need otsused on vastu võtnud ECHA või komisjon, samadel põhjendustel, mis on esitatud eespool punktides 118–122, tagasi lükata.

213 Viiendaks väidab Saksamaa Liitvabariik, et apellatsiooninõukogu kontrolli põhjalikkus ei saa sõltuda kaebuse esitaja väidetest, argumentidest ja tõenditest. Ei saa nõustuda sellega, et kaebuse esitaja võib otsustada selle kontrolli põhjalikkuse üle.

214 Sellega seoses tuleb märkida, et apellatsiooninõukogu piirdub oma menetluses üksnes selle analüüsimisega, kas kaebuse esitaja argumentidega on võimalik tõendada ECHA otsust mõjutavat viga, mistõttu sõltub apellatsiooninõukogu kontrolli ulatus argumentidest, mille kaebuse esitaja kaebuses on esitanud.

215 Siiski on vaja eristada ühelt poolt apellatsiooninõukogu kontrolli ulatust ja teiselt poolt kõnealuse kontrolli põhjalikkust. Vastupidi Saksamaa Liitvabariigi väitele ei ole kontrolli põhjalikkust võimalik kaebuse esitaja väidete, argumentide ja tõendite abil kindlaks määrata.

216 Eelnevaid kaalutlusi arvesse võttes tuleb tagasi lükata argument, et kontrolli põhjalikkus ei saa sõltuda kaebuse esitaja viidatud asjaoludest, ning seega kõik Saksamaa Liitvabariigi argumendid, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu ületas vaidlustatud otsuse punktis 122 oma kontrollipädevuse piire.

iv) Argumendid, et vastupidi apellatsiooninõukogu järeldustele ei olnud benpati metaboliite võimalik kindlaks teha

217 Saksamaa Liitvabariik väidab, et apellatsiooninõukogu järeldused metaboliitide kindlakstegemise väidetava võimatuse kohta on ekslikud. Esiteks põhineb see järeldus kemikaalide katseid käsitlevatel OECD suunistel nr 309. Kõnealustes suunistes on aga piirdutud üksnes väitega, et metaboliitide esinemise kindlakstegemiseks tuleb üldiselt kasutada kontsentratsiooni 100 µg/l. Suunised ei välista siiski, et metaboliite on võimalik avastada ka madalamas kontsentratsioonis. Teiseks olevat apellatsiooninõukogu jätnud tähelepanuta selle asjaolu, et nimetatud meetod võeti vastu 2004. aastal ja et sellest ajast alates on katsemeetodite tuvastamissuutlikkust pidevalt täiustatud. Kolmandaks sisaldab ECHA otsus katsete kohandamist käsitlevaid nõudeid, mille eesmärk ongi raskesti lahustuvate ainete metaboliite suure tõenäosusega kindlaks teha. Neljandaks oleks „2004. aasta katsemeetodeid“ võinud kasutada kaks korda nii väikses koguses aine puhul, st 100 µg/l asemel 45 µg/l lahustuvuse korral. See vastaks paremini praegustele mõõtmismeetoditele.

218 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

219 Sellega seoses tuleb esimesena märkida, et apellatsiooninõukogu ei välistanud vaidlustatud otsuses, et meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse käigus võidakse lõpuks benpati metaboliite kindlaks teha. Tõepoolest, nagu nähtub nimetatud otsuse punktist 123, piirdus see nõukogu järeldusega, et ei ole kindel, et ECHA otsuse adressaadid võisid kõnealuse katse tegemisel edukalt kindlaks teha benpatist eraldunud metaboliite. Seega, vastupidi Saksamaa Liitvabariigi esitatud väitele, ei järeldanud see nõukogu vaidlustatud otsuses, et metaboliite ei ole võimalik kontsentratsioonil, mis on väiksem kui 100 µg/l, kindlaks teha.

220 Teisena ei seadnud apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses kahtluse alla ECHA otsuse adressaatide kohustust võtta benpati metaboliite arvesse juhul, kui metaboliite on meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse raames võimalik kindlaks teha. Vastupidi, nagu nähtub vaidlustatud otsuse punktist 125, leidis ta, et vastavalt kemikaalide katseid käsitlevatele OECD suunistele nr 309 pidid kõnealused adressaadid tegema põhimõtteliselt kõik mõistlikult endast oleneva, et teha nimetatud katse läbiviimisel kindlaks peamised muundumissaadused ja neid koguseliselt väljendada ning registreerida need jõupingutused seejärel uuringu aruandes. Seega piirdus ta sellega, et seadis kahtluse alla kohustuse määrata selle katse käigus kindlaks benpati metaboliidid.

221 Kolmandana väidab Saksamaa Liitvabariik, et apellatsiooninõukogu tegi vea, sest kemikaalide katseid käsitlevates OECD suunistes nr 309 ei olnud välistatud võimalus tuvastada metaboliitide olemasolu kontsentratsioonis, mis jääb alla 100 µg/l.

222 Seoses sellega tuleb korrata, et apellatsiooninõukogu ei järeldanud vaidlustatud otsuses, et metaboliitide esinemist ei olnud alla 100 µg/l kontsentratsiooni korral võimalik kindlaks teha. Vastupidi, ta jättis ECHA otsuse jõusse niivõrd, kuivõrd selles kohustati otsuse adressaate tegema kõik endast mõistlikult olenev, et teha meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse käigus kindlaks peamised muundumissaadused ja neid koguseliselt väljendada ning registreerida need jõupingutused seejärel uuringu aruandes.

223 Teisest küljest leidis apellatsiooninõukogu, et kuna ei olnud kindel, et selline kindlakstegemine on võimalik, ei olnud põhjendatud metaboliitide kindlakstegemisele suunatud kohustus saavutada tulemus. Võimalus, et neid on võimalik kindlaks teha kontsentratsioonis 45 µg/l, ei saa selle kaalutluse põhjendatust kahtluse alla seada.

224 Seetõttu tuleb Saksamaa Liitvabariigi see argument tagasi lükata.

225 Neljandana, oletades, et Saksamaa Liitvabariik soovib oma argumentides tugineda sellele, et apellatsiooninõukogu hinnang, et ei olnud kindel, et meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse käigus on benpati metaboliite võimalik kindlaks teha, on ilmselgelt vale, siis tuleb ka need argumendid tagasi lükata.

226 Seoses sellega tuleb korrata, et vaidlustatud otsuse punktides 121–123 asus apellatsiooninõukogu sisuliselt seisukohale, et kemikaalide katseid käsitlevatest OECD suunistest nr 309 tuleneb, et kui katsetatavat ainet kasutatakse kontsentratsioonis 100 µg/l, ei ole analüütiliste piirangute tõttu realistlik eeldada, et katse võimaldaks kindlaks teha nimetatud aine metaboliite, sest selle maksimaalne lahustuvus on 45 µg/l, ning et ei ECHA ega menetlusse astunud äriühingud ei ole suutnud leida sobivat meetodit, et teha kindlaks peamised muundumissaadused, mis nimetatud katse ajal tõenäoliselt tekivad.

227 Samuti tuleb korrata, et liidu kohtu kontroll on ELTL artikli 263 alusel esitatud tühistamishagi kontekstis piiratud, sest tegemist on väga keeruliste teaduslike ja tehniliste faktiliste asjaolude hindamisega. Selliste hindamiste puhul piirduvad liidu kohtud nimelt selle kontrollimisega, kas esineb

ilmne viga, võimu kuritarvitamine või kas otsuse autor on ilmselgelt ületanud oma kaalutlusõiguse piire (vt 21. juuli 2011. aasta kohtuotsus Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, punkt 60 ja seal viidatud kohtupraktika).

228 Seetõttu tuleb uurida, kas Saksamaa Liitvabariigi argumentidega on võimalik tõestada, et apellatsiooninõukogu tegi seoses kõnealuse hinnanguga ilmselge vea, kuritarvitas oma võimu või et ta ületas ilmselgelt oma kaalutlusõiguse piire.

229 Saksamaa Liitvabariik väidab esiteks, et meetod nr 309 kehtestati 2004. aastal ja et pärast seda on analüüsimismeetodite avastamissuutlikkust pidevalt täiustatud.

230 Sellega seoses tuleb märkida, et apellatsiooninõukogu ei ole vaidlustatud otsuse punktides 121–123 esitanud mitte ainult põhjusi, miks ei olnud kindel, et meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse käigus on võimalik benpati metaboliite avastada, vaid ka tõdenud, et ei menetlusse astunud äriühingud ega ECHA ega määratud asutus ei suutnud leida sobivat meetodit, et teha kindlaks olulised muundumissaadused, mis nimetatud katse ajal tõenäoliselt tekivad.

231 Seetõttu ei ole Saksamaa Liitvabariigi põhjendamata argumentidega analüüsimismeetodite avastamissuutlikkuse pideva täiustamise kohta võimalik tõestada, et apellatsiooninõukogu asjaomane hinnang oleks ilmselgelt ekslik.

232 Teiseks väidab Saksamaa Liitvabariik, et ECHA otsus sisaldas täpsustusi selliste katsete kohandamise kohta, mille eesmärk on teha suure tõenäosusega kindlaks mõne aine raskesti lahustuvad metaboliidid.

233 Sellega seoses tuleb märkida, et Saksamaa Liitvabariik piirdub üksnes viitega ECHA otsuses sisalduvatele täpsustustele, kuid ei märgi, milliste täpsustustega tegemist on, ega põhjenda, miks sellised täpsustused tõenäoliselt näitavad, et eespool apellatsiooninõukogu punktis 226 osutatud hindamine on ilmselgelt ekslik.

234 Igal juhul tuleb märkida, et Saksamaa Liitvabariik üksnes väidab, et ECHA otsuses esitatud täpsustused pidid võimaldama suure tõenäosusega tuvastada raskesti lahustuva aine metaboliite, kuid ei tõesta, et on kindel, et need täpsustused võimaldasid tuvastada benpati metaboliite meetodi nr 309 kohaselt läbi viidud katse käigus.

235 Seega ei sobi see argument tõestamaks, et apellatsiooninõukogu asjaomane hinnang on ilmselgelt ekslik.

236 Kolmandaks väidab Saksamaa Liitvabariik, et tema teadustöötajad eeldavad, et „2004. aasta katsemeetodeid“ oleks võinud kasutada kaks korda nii väikses koguses aine puhul, see tähendab, kui lahustuvus on 100 µg/l asemel 45µg/l.

237 Siinkohal piisab, kui märkida, et Saksamaa Liitvabariik piirdub oletusega. Oletuse abil ei ole juba üksnes selle olemuse tõttu võimalik tõestada, et apellatsiooninõukogu kõnealune hinnang on ilmselgelt ekslik.

238 Igal juhul tuleb märkida, et Saksamaa Liitvabariik ei põhjenda üksikasjalikult, millistel faktoritel see oletus põhineb.

239 Neljandaks väidab Saksamaa Liitvabariik, et ECHA otsusega ei kohustata registreerijaid kindlaks tegema kõiki tekkinud metaboliite, vaid ainult peamisi metaboliite, see tähendab peamisi lagunemissaadusi. Selle argumendiga üksi ei ole aga võimalik tõestada, et esineb ilmne viga, mis mõjutab kõnealuse apellatsiooninõukogu hinnangut.

240 Seetõttu tuleb Saksamaa Liitvabariigi argumendid, et vastupidi apellatsiooninõukogu sedastustele ei olnud benpati metaboliite võimatu kindlaks teha, tervikuna tagasi lükata.

v) Argument, et metaboliitide tuvastamine kuulub meetodi nr 309 etappide hulka

241 Saksamaa Liitvabariik väidab, et metaboliitide tuvastamine kuulub meetodi nr 309 etappide hulka, mis on tavapäraselt ette nähtud kemikaalide katseid käsitlevates OECD suunistes nr 309 ning vastavates, nende ülevõtmiseks vastu võetud sätetes, mis on toodud komisjoni 30. mai 2008. aasta määruses (EÜ) nr 440/2008, millega kehtestatakse katsemeetodid vastavalt määrusele nr 1907/2006 (ELT 2008, L 142, lk 1), mida on tehnika arenguga kohandamise eesmärgil muudetud komisjoni 23. juuli 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 761/2009 (ELT 2009, L 220, lk 1). Sellele meetodile on omane, et ei ole kindel, kas asjaomaseid metaboliite on katse käigus tegelikult võimalik tuvastada, ning et metaboliitide üksikasjaliku haldamisega seotud kulud kannab registreerija. Ei katse tulemust ega selle läbiviimist vastavalt sellele meetodile ei ole võimalik selgelt ette näha ning võib juhtuda, et hindamise eest vastutav isik peab katse käigus nimetatud hindamise eesmärkide parimaks täitmiseks võtma ja kohaldama muid otsuseid. Käesoleva meetodi kohaselt läbiviidava katse kirjeldust ei saa seega lugeda ebaproportsionaalseks.

242 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

243 Seoses sellega tuleb korrata, et eespool punktis 219 on esile toodud, et apellatsiooninõukogu ei tühistanud vaidlustatud otsuses ECHA otsust osas, milles viimati nimetatud otsuses oli selle adressaatide jaoks ette nähtud kohustus viia läbi meetodi nr 309 kohane katse, kuid ainult niivõrd, kuivõrd selles oli ette nähtud kohustus saavutada tulemus, mis on seotud selle katse läbiviimise käigus metaboliitide kindlaksmääramisega.

244 Seega ei ole apellatsiooninõukogu seadnud kahtluse alla meetodi nr 309 kohase katse läbiviimise kirjeldust, välja arvatud siis, kui esineb kohustus saavutada benpati metaboliitide kindlakstegemiseks tulemus.

245 Saksamaa Liitvabariigi väited, milles väidetakse, et metaboliidid on üks meetodi nr 309 osa, tuleb tagasi lükata.

vi) Argumendid, et meetodit nr 309 on võimalik täpsustada

246 Saksamaa Liitvabariik väidab, et meetodit nr 309 on võimalik täpsemalt kirjeldada. Aine hindamise ühe osana võiks eeskirjades ette nähtud katsemeetodeid täpsustada või isegi osaliselt muuta, nii et tulemusi oleks võimalik konkreetsetel juhtudel sihipärase kohandamisega optimeerida. Metaboliitide kindlaksmääramine meetodi nr 309 kohaselt läbiviidavas katses oleks kasulik ka meetodi nr 308 kohase võimaliku katse ettevalmistamisel. Saksamaa Liitvabariik väidab seoses sellega ka, et apellatsiooninõukogu ei oleks pidanud taotlust viia läbi meetodi nr 309 kohane katse lahutama metaboliitide tuvastamisest. Ühelt poolt tooks metaboliitide kindlakstegemist käsitleva kirjelduse väljajätmine kaasa kunstlikud tähtajad, mis pikendaksid põhjendamatult kindlakstegemist ning tekitaksid täiendavaid kulusid vajaliku teabe kogumiseks. Teisest küljest komplitseeriks see meetodi nr 308 kohaselt läbiviidava katse hilisemat läbiviimist ja selle edukust.

247 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

248 Saksamaa Liitvabariigi argumendid, et meetodit nr 309 võidakse täiendavalt täpsustada, tuleb tagasi lükata. Nendega ei ole võimalik apellatsiooninõukogu hinnanguid kahtluse alla seada.

249 Nagu on nimelt märgitud eespool punktides 243 ja 244, ei seadnud apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses kahtluse alla meetodi nr 309 kasutamist ega selle meetodi muutmise võimalust. Ta piirdus ECHA otsuse tühistamisega, kuivõrd viimati nimetatud otsuses sätestati kohustus saavutada metaboliitide kindlaksmääramisel tulemus, kuna ei olnud kindel, et selle otsuse adressaadid olid vastavalt nimetatud meetodile võimelised benpati metaboliite kindlaks tegema.

vii) Argument, et vaidlustatud otsus on väidetavalt vastuoluline

250 Saksamaa Liitvabariik väidab, et vaidlustatud otsus on vastuoluline. Ühest küljest tühistas apellatsiooninõukogu nimetatud otsuse punktis 1 kohustuse teha kindlaks metaboliidid. Teisest küljest nõustus ta selle otsuse põhjendustes sellega, et ei saa välistada, et metaboliitide puhul võib saada kasutatavaid tulemusi, ning märkis, et ECHA otsuse adressaadid peaksid tegema kõik endast oleneva, et määrata meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse käigus kindlaks peamiste muundumissaaduste kogus ning neid jõupingutusi vastavas uuringuaruandes üksikasjalikult kirjeldada.

251 ECHA, keda toetab komisjon, ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

252 Saksamaa Liitvabariigi argument, mille kohaselt vaidlustatud otsus on väidetavalt vastuoluline, tuleb tagasi lükata.

253 Nagu on märgitud eespool punktides 243 ja 244, tühistas apellatsiooninõukogu ECHA otsuse, kuivõrd nimetatud otsuses oli ette nähtud kohustus saavutada metaboliitide kindlaksmääramisel tulemus. Ta ei tuginenud aga selles kontekstis kaalutlusele, et selline kindlakstegemine oli võimatu, vaid ainult sellele, et ei olnud kindel, kas selline tuvastamine oleks benpati metaboliitide puhul võimalik.

254 Seega, vastupidi Saksamaa Liitvabariigi väidetele ei saa vaidlustatud otsuse punktis 125 sisalduvat järeldust, et selle otsuse adressaadid on kohustatud kemikaalide katseid käsitlevate OECD suuniste nr 309 kohaselt läbiviidava katse raames tegema kõik mõistlikud jõupingutused, et teha kindlaks peamised muundumissaadused ja määrata kindlaks nende kogus, ning et registreerida need jõupingutused uuringuaruandes, lugeda vastuolus olevaks sellega, et apellatsiooninõukogu tühistab ECHA otsuse, kui viimati nimetatud otsuses on ette nähtud kohustus saavutada metaboliitide kindlaksmääramisel tulemus.

viii) Argument, et on rikutud põhjendamiskohustust

255 Saksamaa Liitvabariik väidab, et apellatsiooninõukogu on rikkunud põhjendamiskohustust. Vaidlustatud otsuses esitatud põhjused mitte ei põhjenda metaboliitide kindlakstegemise nõude tühistamist, vaid selle allesjätmist.

256 ECHA, keda toetab komisjon, ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

257 Seoses sellega tuleb esiteks meenutada, et põhjendamiskohustus on oluline menetlusnõue, mida tuleb eristada põhjenduste põhjendatusest, mis käsitleb vaidlusaluse akti sisulist õiguspärasust (22. märtsi 2001. aasta kohtuotsus Prantsusmaa *vs.* komisjon, C-17/99, EU:C:2001:178, punkt 35). Seepärast tuleb tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi argumendid eesmärgiga seada kahtluse alla apellatsiooninõukogu kaalutluste põhjendatus, kuivõrd need argumendid on esitatud tema selle argumendi toetuseks, et on rikutud põhjendamiskohustust.

258 Teisalt, kuivõrd Saksamaa Liitvabariik väitis oma argumentides sisuliselt, et apellatsiooninõukogu arutluskäigu väidetav vastuolulisus ei võimalda tal mõista, kas vaidlustatud otsus oli hästi põhjendatud või oli selles võimalikke puudusi, siis piisab tõdemusest, viitega eespool punktidele 252–254, et vaidlustatud otsuse punktides 118–125 esitatud apellatsiooninõukogu kaalutlused ei ole omavahel vastuolus.

259 Sellest järeldub, et Saksamaa Liitvabariigi argument, et on rikutud põhjendamiskohustust, tuleb samuti tagasi lükata.

ix) Argument, et apellatsiooninõukogu võttis kasutusele sisuliselt ebatäpse ja arvuliselt kindlaksmääramata tõenäosuskünnise

260 Saksamaa Liitvabariik väidab, et apellatsiooninõukogu lähenemine ei võta arvesse proportsionaalsuse põhimõttega seotud asjakohast kriteeriumi. Asjasse puutuv küsimus on selles, kas katset on vastavalt õiguslike nõuete täitmisega seotud toksikoloogia seisule soovitav ja vajalik teha. Teisisõnu tuleb kindlaks määrata, kas selle katse käigus saab ohu kindlaks määrata, kuigi selle kasulikkus konkreetsel juhul ei ole kindel. Vaidlustatud otsuses kehtestas see nõukogu siiski sisuliselt ebatäpse ja arvuliselt kindlaksmääramata tõenäosuskünnise.

261 ECHA, keda toetab komisjon, ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

262 Seoses sellega tuleb kõigepealt meenutada, et apellatsiooninõukogu leidis, et ECHA-l ei ole õigust kehtestada benpati metaboliitide kindlakstegemise kohustust, kui ei ole kindel, et neid metaboliite saab meetodi nr 309 kohaselt läbiviidavas katses kindlaks teha. Nimetatud nõukogule ei saa siiski ette heita, et ta asus seisukohale, et ECHA-l ei olnud õigust näha oma otsuse adressaatide jaoks ette kohustust tulemuse saavutamiseks, kuna ei olnud kindel, et benpati metaboliite on selle meetodi kohaselt võimalik kindlaks teha.

263 Teiseks, mis puudutab kohustust teha katseid vastavalt meetodile nr 309, siis piisab, kui korrata, et apellatsiooninõukogu ei seadnud vaidlustatud otsuses seda kohustust kahtluse alla. Seetõttu ei muutnud nimetatud nõukogu selles otsuses nõutavat tõenäosuskünnist, mis tuleb nimetatud katse tegemise taotluse põhjendamiseks saavutada. Vastupidi, nagu nähtub nimetatud otsuse punktist 125, leidis apellatsiooninõukogu, et vastavalt kemikaalide katseid käsitlevatele OECD suunistele nr 309 oli ECHA otsuse adressaatidel kohustus teha kõik endast mõistlikult olenev selleks, et selle katse tegemise käigus tuvastada ja määrata koguseliselt kindlaks peamised muundumissaadused ning registreerida need jõupingutused uuringuaruandes.

264 Seetõttu tuleb tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi argument, mille kohaselt apellatsiooninõukogu on kasutusele võtnud sisuliselt ebaselge ja arvuliselt kindlaksmääramata tõenäosuskünnise, ning seega kõik argumendid, mis on seotud kaebuse esimese väite teise osa analüüsimisega apellatsiooninõukogus.

2) Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite kolmanda osa läbivaatamisega seotud argumendid

265 ECHA nägi oma otsuses ette taotluse täiendava teabe saamiseks, kui katsemeetodi nr 309 kohaselt tehtav katse ei võimalda kindlaks teha, kas benpat on määruse nr 1907/2006 XIII lisa punktide 1.1.1 ja 1.2.1 tähenduses püsiv või väga püsiv. Sel juhul oli ette nähtud, et meetodi nr 308 kohaselt tehakse mudelkatse veesetetes, kasutades benpati asemel komponenti R-898.

266 ECHA selgitas oma otsuse põhjenduste punktis III.4, et ka veesetted on murettekitav keskkond. Benpat on väga absorbeeruv ja absorbeerub seega veesetetes kiiresti ja suures ulatuses. Tema arvates olevat ka tõenäoline, et meetodi nr 308 kohase katse käigus tekitatakse kõrge ekstraheerimatute jääkide tase ning tõenäoliselt oleks raske eristada lagunemist hajumise protsessist. Andmete tõlgendamise hõlbustamiseks tuleks järgida teatavaid tingimusi. Benpati püsivuse hindamiseks on vaja eristada lihtsalt kõrvaldamist ja lagunemist. Sel eesmärgil on peamine nõue kindlaks teha metaboliidid. Kõrge temperatuur soodustab inokulumi elujõulisust, metaboliitide tekkimise tõenäosust ja metaboliitide kindlakstegemise võimalikkust võrreldes madalama temperatuuriga. Seega tuleks katse teha 20 °C juures, kuid Arrheniuse võrrandi abil tuleks temperatuuri alandada 12 °C-ni. Benpati asemel tuleb kasutada komponenti R-898.

267 Menetlusse astunud äriühingud väitsid apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite kolmanda osa raames sisuliselt, et benpati omaduste tõttu ei olnud meetodi nr 308 kohane katse selle püsivuse uurimiseks asjakohane.

268 Apellatsiooninõukogu analüüsis neid väiteid vaidlustatud otsuse punktides 133–142.

269 Vaidlustatud otsuse punktis 136 leidis apellatsiooninõukogu, et benpati suhtes tekkisid meetodi nr 308 kohase katse tegemisel erilised raskused. Benpat mitte ainult ei suuda liikuda vesifaasist katsesüsteemi tahkefaasi, vaid sellest saavad tekkida ekstraheerimata jäägid tahkefaasis. Nagu kaks poolt ärakuulamisel apellatsiooninõukogus kinnitasid, ei ole praegu kindel, kas ainest nimetatud meetodi kohaselt läbiviidava katse käigus tekkinud ekstraheerimata jääke on võimalik kindlaks teha ja koguseliselt kindlaks määrata. Selle nõukogu arvates ei olnud selge, kas see katse võimaldab mõõta uuritava aine absorbeerumist või lagunemist.

270 Vaidlustatud otsuse punktis 137 märkis apellatsiooninõukogu, et Euroopa Keemiatööstuse Nõukogu (CEFIC) pikaajalise teadusuuringute algatuse aruanne tekitas hulga küsimusi meetodi nr 308 sobivuse kohta selliste ainete hindamisel nagu benpat. Ta märkis ka, et määratud asutus ja ECHA kinnitasid ärakuulamisel apellatsiooninõukogus, et praegu puudub üldtunnustatud lähenemisviis ekstraheerimatute jääkide lisamiseks aine keskkonnamõju hindamisse.

271 Vaidlustatud otsuse punktis 138 jõudis apellatsiooninõukogu järeldusele, et temale esitatud tõendite ja argumentide alusel ei olnud sel ajal jõutud teadusliku konsensuseni selle kohta, kuidas hinnata meetodi nr 308 kohase katse tulemusi ekstraheerimata jääkide liigi ja omaduste osas.

272 Vaidlustatud otsuse punktis 139 märkis apellatsiooninõukogu, et ECHA otsuse kohaselt tuleb meetodi nr 308 kohaselt teha katse ainult juhul, kui meetodi nr 309 kohaselt läbiviidav katse, sealhulgas metaboliitide kindlakstegemine, ei võimalda benpati püsivust tuvastada. Kuna viimati nimetatud katse käigus tekkinud metaboliitide mõõtmise kohustus on tühistatud, oli selline tuvastamine ebakindel. Ta märkis ka, et niipea kui metaboliite käsitlev teave on kättesaadav, tuleb seda uut teavet hinnata ja vajaduse korral võib nõuda meetodi nr 308 kohase katse läbiviimist.

273 Vaidlustatud otsuse punktis 140 jõudis apellatsiooninõukogu järeldusele, et ECHA ei ole tõendanud, et meetodi nr 308 kohaselt läbiviidav katse on benpati püsivuse kindlaksmääramiseks asjakohane.

274 Vaidlustatud otsuse punktis 141 ei välistanud apellatsiooninõukogu, et ei ole võimatu, et meetodi nr 308 kohaselt läbiviidav katse võimaldab kindlaks teha benpati püsivust. Ta märkis nimelt, et ECHA võib hilisemas etapis kindlaks teha, et benpati püsivuse uurimiseks on asjakohane kõnealuse meetodi alusel läbiviidav katse, sealhulgas meetod, milles on ette nähtud selle metaboliitide liigi ja omaduste kontrollimine. Tema arvates peaks ECHA sellise katse põhjendamisel võtma siiski arvesse mis tahes muud asjakohast ja uut teavet, näiteks meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse tulemusi.

275 Vaidlustatud otsuse punktis 142 jõudis apellatsiooninõukogu järeldusele, et neil põhjustel tuleb temale esitatud kaebuse esimese väite kolmanda väitega nõustuda ja ECHA otsus tühistada, kuivõrd nimetatud otsuses nõuti meetodi nr 308 kohase katse läbiviimist.

276 Saksamaa Liitvabariik väidab käesoleva hagi neljanda väite teises osas ja kuuenda väite teises osas, et apellatsiooninõukogu neis kaalutlustes esineb vigu.

277 Esimesena tuleb võtta seisukoht Saksamaa Liitvabariigi selle argumendi kohta, et apellatsiooninõukogu on ületanud oma kontrollipädevuse piire. Teisena analüüsitakse argumente, mille eesmärk on seada kahtluse alla nimetatud nõukogu kaalutluste põhjendatus.

i) Argumendid, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu on ületanud oma kontrollipädevust

278 Saksamaa Liitvabariik väidab Üldkohtule esitatud hagi neljanda väite teise osa ja kuuenda väite teise osa raames, et apellatsiooninõukogu ületas vaidlustatud otsuse punktis 136 oma kontrollipädevuse piire. Tema arvates eiras see nõukogu nimetatud punktis liikmesriikide pädevust selles küsimuses, kas meetodi nr 308 kohaselt läbiviidav katse oli asjakohane. Liikmesriikide komiteele tuleks anda laialdane kaalutlusruum, võttes arvesse selle komitee rolli eksperdikomiteena ja selle koosnemist liikmetest, kes on seotud oma liikmesriikide juhistega. Seega on sellel nõukogul vaid piiratud kontrollipädevus, mille põhjalikkus on võrreldav kontrolliga, mida kohtud teostavad kaalutlusõiguse alusel tehtud otsuste puhul.

279 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

280 Saksamaa Liitvabariigi argumendid eesmärgiga tõestada, et apellatsiooninõukogu on ületanud oma kontrollipädevuse piire, tuleb tagasi lükata samadel põhjustel, mis on esitatud eespool punktides 190–216.

ii) Argumendid, millega seatakse kahtluse alla apellatsiooninõukogu kaalutluste põhjendatus

281 Saksamaa Liitvabariik esitab oma kuuenda väite teises osas argumendid, et seada kahtluse alla nende kaalutluste põhjendatus, mille põhjal apellatsiooninõukogu järeldas, et ei ole kindlaks tehtud, et meetodi nr 308 kohaselt läbi viidud veesetete mudelkatse, mida ECHA oma otsuses nõudis, ei olnud asjakohane. Ta nõustus, et osa benpatist on pöördumatult keskkondadega seotud ja seetõttu ei ole seda võimalik neis keskkondades avastada, mis võib raskendada katsesüsteemis selle aine mudelkeskkonnas jaotuvuse eksperimentaalset hindamist ja protsentides lagunduvuse määra teatamist. Tema arvates leidis liikmesriikide komitee siiski põhjendatult, et hoolimata probleemidest ekstraheerimatute jääkidega, on olemas reaalne võimalus, et meetodi nr 308 kohase katse tulemusel jõutakse realistlike ja kasutatavate tulemusteni.

282 Esimesena väidab Saksamaa Liitvabariik, et apellatsiooninõukogu lähenemisviis eirab proportsionaalsuse põhimõtet käsitlevat asjakohast kriteeriumi. Asjasse puutuv küsimus on selles, kas vastavalt õiguslike nõuete täitmisega seotud toksikoloogia seisule on katse tegemine soovitatav ja vajalik. Teisisõnu tuleb kindlaks määrata, kas selle katse abil on võimalik ohtu välja selgitada, kuigi selle kasulikkus konkreetse juhtumi puhul ei ole kindel. Täiendava teabe nõuded ei mõjuta otseselt benpati kaubanduslikku väärtust, vaid see on üksnes vaheetapp enne riskijuhtimismeetmete võtmist. Pidades silmas määruse nr 1907/2006 eesmärki tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitse kõrge tase ning ettevaatuspõhimõtet, peaks ohtude tuvastamine olema eriti lihtne ja laialdaselt võimalik. Seega ei ole nõutud, et tõenäosus oleks konkreetse omaduse määratlemiseks liiga suur, sest vastasel juhul on lubatud ainult need katsed, mille tulemused on suhteliselt prognoositavad. Siiski võib ainult erandjuhul enne katse tegemist ette näha, kas selle käigus on tegelikult võimalik otsitavat teavet saada või kas ohu tuvastamiseks on vaja täiendavaid katseid. Saksamaa Liitvabariigi arvates oleks apellatsiooninõukogu pidanud piirduma vaid selle kontrollimisega, kas meede edendas taotletavat eesmärki ja kas see sobis selle saavutamiseks, analüüsides, kas liikmesriikide komitee kaalutlused on selgelt ekslikud.

283 ECHA otsuses ette nähtud katsestrateegia vastab sellele kriteeriumile. Nimetatud strateegia, mida on muutnud apellatsiooninõukogu, ei vasta aga sellele kriteeriumile. Nimetatud apellatsiooninõukogu tehtud muudatused põhinevad ideel, et katse tegemist saab nõuda ainult siis, kui saab piisavalt kindlalt oodata, et see võimaldab jõuda uuritava omaduse kohta edukate tulemusteni. Seda tehes võttis see nõukogu kasutusele sisuliselt ebatäpse ja arvuliselt määratlemata tõenäosuskünnise. Raske oleks prognoosida, mil määral võimaldab katse lõpuks hinnata uuritava omaduse olemasolu või selle puudumist. See künnis vähendaks oluliselt määruse 1907/2006 kaudu teabe saamise võimalusi. Selline lähenemisviis ei oleks seega kooskõlas nimetatud määrusega edendatavate eesmärkidega. Eelkõige ei

oleks see kooskõlas ettevaatuspõhimõttega, mille kohaselt tuleb koguda kogu ohtudega seotud teave. Teised katse korraldamise taotlused, mis kehtivad veel pärast seda, kui vaidlustatud otsus on tehtud, sobiks vähem püsivuse kriteeriumi kindlaksmääramiseks kui ECHA otsus. Kokkuvõttes tähendas see, et vaidlustatud otsuses muudetud katsestrateegia takistaks selguse eesmärgi saavutamist.

284 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

285 Sellega seoses tuleb korrata, et määruse nr 1907/2006 artikli 1 lõike 1 kohaselt on viimati nimetatud akti eesmärk tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitse kõrge tase ning selle artikli 1 lõike 3 teise lause kohaselt põhinevad selle määruse sätted ettevaatuspõhimõttel.

286 Määrust nr 1907/2006 ei saa siiski tõlgendada ainult arvestades eesmärki tagada inimeste tervise ja keskkonna kaitse kõrgel tasemel ning ettevaatuspõhimõte. Nimetatud määruse artikli 1 lõikes 1 on samuti nimetatud ka ainete ohtlikkuse hindamise alternatiivsete meetodite edendamist ning ainete vaba ringlust siseturul, parandades samal ajal konkurentsivõimet ja innovatsiooni. Lisaks tuleb arvesse võtta ettevõtlusvabadust põhiõiguste harta artikli 16 tähenduses ja vajaduse korral eesmärki vältida loomkatseid, mis tuleneb eelkõige selle määruse põhjendusest 47.

287 Proportsionaalsuse põhimõttega seotud asjakohane kriteerium on määrusega nr 1907/2006 taotletavate erinevate eesmärkide tasakaalustamise tulemus ja ettevaatuspõhimõtte kohaldamine. Selle kriteeriumi kohaselt ei pea ECHA katse taotluse põhjendamiseks mitte ainult tõendama, et inimeste tervis ja keskkond on potentsiaalselt ohustatud ning et seda ohtu on vaja selgitada, vaid tegema ka kindlaks, et on olemas reaalne võimalus, et taotletav teave võimaldab riskijuhtimismeetmeid täiustada.

288 Neid kaalutlusi arvesse võttes ei saa apellatsiooninõukogule seega ette heita, et ta asus seisukohale, et katse korraldamise taotlus aine hindamisel tehtud otsuses oli asjakohane, kui eksisteeris realistlik võimalus, et see annab nimetatud hindamise jaoks asjakohased tulemused.

289 Neid kaalutlusi arvesse võttes ei saa apellatsiooninõukogule ette heita, et ta asus seisukohale, et kui aine eripära tõttu tekib põhjendatud kahtlus, kas ECHA kavandatud katsemeetod võimaldab jõuda aine hindamiseks asjasse puutuvate tulemusteni, siis tuleb ECHA-l kindlaks teha, et neile kahtlustele vaatamata on olemas realistlik võimalus, et meetod võimaldab jõuda asjakohaste tulemusteni.

290 Neid kaalutlusi arvesse võttes tuleb Saksamaa Liitvabariigi väited, et apellatsiooninõukogu ei ole järginud proportsionaalsuse põhimõtet käsitlevat asjakohast kriteeriumi, kehtestades liiga kõrge tõenäosuskünnise, tagasi lükata.

291 Teisena esitab Saksamaa Liitvabariik argumendid, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu hinnang selle kohta, et ECHA ei ole suutnud tuvastada, et esineb realistlik võimalus, et meetodi nr 308 alusel läbiviidav katse annab benpati hindamiseks asjakohaseid tulemusi, on ekslik.

292 Selles kontekstis tuleb märkida, et kõnealune hindamine põhineb väga keerukate teaduslike ja tehniliste faktiliste asjaolude hindamisel, ning korrata, et võttes arvesse liidu kohtu kontrolli piire selles osas, on vaja analüüsida, kas Saksamaa Liitvabariigi argumentidega on võimalik tõestada, et nimetatud hindamise puhul on apellatsiooninõukogu teinud ilmse vea või kuritarvitanud oma võimu või on ilmselgelt ületanud oma kaalutlusõiguse piire (vt eespool punkt 227).

293 Esiteks tuleb tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi argument, et kõik liikmesriigid liikmesriikide komitees leidsid, et on reaalne võimalus, et hoolimata benpati ekstraheerimatute jääkidega seotud probleemidest jõutakse meetodi nr 308 kohase katse tulemusel realistlike ja kasutatavate tulemusteni. Selle argumendiga ei saa nimelt tõestada ilmselget viga asjaomases hindamises.

294 Teiseks väidab Saksamaa Liitvabariik, et ECHA otsuses otsustatud nõue teha meetodi nr 308 kohane katse vastas õiguslike nõuete täitmisega seotud toksikoloogia seisule seoses menetlusega püsivuse kriteeriumi hindamiseks, nagu on sätestatud kemikaalide katseid käsitlevates OECD suunistes nr 308. Apellatsiooninõukogu kaalutlused seadsid selle meetodi kui sellise kahtluse alla ega ole seega kooskõlas määrusega nr 440/2008.

295 Seoses sellega tuleb kõigepealt märkida, et vastupidi Saksamaa Liitvabariigi esitatud väidetele ei seadnud apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuses kahtluse alla meetodit nr 308 kui sellist. Vastupidi, nagu nähtub nimetatud otsuse punktist 141, oli see nõukogu arvamusel, et selle meetodiga kooskõlas tehtav katse võib olla asjakohane, kuivõrd ECHA on võimeline tõendama, et hoolimata benpati ekstraheerimatute jääkidega seotud probleemidest, võiks selline katse anda asjakohaseid tulemusi benpati veesetetes püsivuse hindamiseks.

296 Teisest küljest, pidades silmas eespool punktides 285–290 esitatud kaalutlusi, ei saa apellatsiooninõukogule ette heita, et ta ei piirdunud ainult selle abstraktse analüüsiga, kas meetod nr 308 oli benpati veesetete keskkonnas püsivuse hindamiseks asjakohane, vaid käsitles seda küsimust benpatiga seoses konkreetsemalt, võttes arvesse selle aine eripära.

297 Seepärast tuleb Saksamaa Liitvabariigi argument, mille kohaselt apellatsiooninõukogu kaalutlused, millega seatakse kahtluse alla meetod nr 308 kui selline ning mis ei ole seega kooskõlas määrusega nr 440/2008, tagasi lükata.

298 Kolmandaks väidab Saksamaa Liitvabariik, et apellatsiooninõukogu ei sea kahtluse alla seda asjaolu, et meetodit nr 308 kasutades on võimalik saada veenvaid tulemusi.

299 Seoses sellega tuleb märkida, et apellatsiooninõukogu ei välista vaidlustatud otsuse punktis 141 seda, et meetod nr 308 võib vaatamata ekstraheerimatute jääkidega seotud probleemidele anda realistlikke ja kasutatavaid tulemusi. See nõukogu märkis aga nimetatud punktis, et selleks, et teha kindlaks, et on olemas reaalne võimalus, et selle meetodi kohaselt tehtav katse annab benpati hindamiseks asjakohaseid tulemusi, peab ECHA kindlaks tegema, et selline võimalus oli neile probleemidele vaatamata realistlik.

300 Kuigi apellatsiooninõukogu ei välistanud sisuliselt, et on võimalik tõendada, et on realistlik võimalus, et meetodi nr 308 kohaselt läbiviidav katse annab vaatamata probleemidele, mis on seotud ekstraheerimatute jääkide tekkimisega, benpati hindamiseks asjakohaseid tulemusi, leidis ta, et ECHA ei ole seda selles etapis tõendanud.

301 Saksamaa Liitvabariigi argument, et apellatsiooninõukogu ei ole seadnud kahtluse alla asjaolu, et meetodit nr 308 kasutades on võimalik saada veenvaid tulemusi, tuleb seega tagasi lükata.

302 Neljandaks väidab Saksamaa Liitvabariik, et vaidlustatud otsuses esitatud apellatsiooninõukogu arutluskäigus on tegemist ringargumentatsiooniga, kuivõrd see nõukogu põhjendab seda, et meetodi nr 308 kohaselt läbiviidav katse ei saa õnnestuda, selle asjaoluga, et ta on jätnud välja kirjelduse, mis on seotud meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse käigus metaboliitide kindlakstegemisega. Kohaldatud katsestrateegia eesmärk oli just tagada, et meetodi nr 309 kohase katse käigus juba saadud teavet metaboliitide kohta saaks kasutada meetodi nr 308 kohases katses, mille käigus on ilmnenud seda laadi probleeme. Seetõttu on selge, et püsivuse kriteeriumi kindlakstegemisega seotud strateegiate õnnestumiseks on esmatähtsad kinnitused, mis on seotud sellega, et meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse käigus tehakse kindlaks võimalikult suur hulk metaboliite.

303 Sellega seoses tuleb kõigepealt korrata, et apellatsiooninõukogu tunnistas küll kehtetuks kohustuse saavutada tulemus määrata meetodi nr 309 kohaselt tehtava katse käigus kindlaks metaboliidid, kuna ei olnud kindel, et neid on võimalik kindlaks teha. Nagu on aga märgitud eespool punktides 169–264, ei saa ükski Saksamaa Liitvabariigi argument seada tulemuslikult kahtluse alla apellatsiooninõukogu kaalutlusi, mis seda otsust õigustavad.

304 Järgmisena tuleb korrata, nagu märkis apellatsiooninõukogu vaidlustatud otsuse punktis 125, et selle tulemuse saavutamise kohustuse tühistamine, mille kohaselt tuleb meetodi nr 309 kohaselt läbiviidava katse käigus kindlaks teha metaboliidid, ei saanud kahtluse alla seada menetlusse astunud äriühingute kohustust teha kõik mõistlikud jõupingutused, et tuvastada selle katse läbiviimisel peamised muundumissaadused ja neid koguseliselt väljendada ning talletada need jõupingutused seejärel uuringuaruandes. Seetõttu ei saa asuda seisukohale, et nimetatud nõukogu oleks põhjendamatult piiranud nimetatud katset, ja seetõttu ei saa temale ka ette heita, et ta on põhjendamatult piiranud võimalust, et meetodi nr 308 kohaselt läbiviidav katse annab tulemusi.

305 Lõpuks tuleb märkida, et põhjus, miks apellatsiooninõukogu tühistas ECHA taotluse viia läbi meetodi nr 308 kohane katse, oli see, et ECHA ei olnud tõendanud, et vaatamata probleemidele, mis olid seotud asjaoluga, et benpatist tekib ekstraheerimatuid jääke, oli reaalne võimalus, et nimetatud meetodi kohaselt läbiviidav katse annab kõnealuse aine hindamisel asjakohaseid tulemusi.

306 Neid kaalutlusi arvesse võttes tuleb tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi argument, et apellatsiooninõukogu kasutab vaidlustatud otsuses ringargumentatsiooni.

307 Viiendaks väidab Saksamaa Liitvabariik, et ei see asjaolu, et meetodi nr 308 alusel läbiviidav katse on keeruline, ega see asjaolu, et ei ole kindel, et see võimaldab saada piisavalt teavet ekstraheerimatute jääkide ja metaboliitide kohta, ei takista seda, et sellise katse läbiviimist võiks nõuda. Vastasel juhul ei oleks raskesti uuritavaid aineid üldse võimalik katsetada.

308 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et apellatsiooninõukogu ei tuginenud kaalutlusele, et meetodi nr 308 kohast katset on raske läbi viia, vaid sellele seisukohale, et ECHA ei olnud kindlaks teinud, et esineb reaalne võimalus, et nimetatud katse tagajärjel saadakse benpati hindamiseks asjasse puutuvaid tulemusi.

309 Teisest küljest tuleb märkida, et apellatsiooninõukogu ei tuginenud vaidlustatud otsuse punktides 136 ja 138 ebakindlusele, mis on omane kõikidele katseuuringutele. Ta märkis vastupidi, et benpatiga seoses tekkis meetodi nr 308 kohaldamise osas eriline probleem, mis oli seotud selle asjaoluga, et see aine mitte ainult ei liigu katsesüsteemi vesifaasist tahkefaasi, vaid sellel võivad tekkida ka tahkefaasis ekstraheerimatud jäägid. Ta märkis samuti sisuliselt, et ECHA ei suutnud selle menetluse käigus kindlaks teha, et vaatamata sellele probleemile võib sellise meetodi kohase katse tegemine võimaldada mõõta selle aine absorbeerumist ja lagunemist. Sellest tulenevalt tugines ta nimetatud otsuses sellele kaalutlusele, et on põhjendatud kahtlusi küsimuses, kas nimetatud aine eripära tõttu on olemas reaalne võimalus, et katse, mis viiakse läbi vastavalt meetodile nr 308, võimaldab teha järeldusi selle aine püsivuse kohta veesetetes. Eespool punktides 282–290 esitatud kaalutlusi arvesse võttes ei saa sellist lähenemisviisi siiski pidada ilmselgelt ekslikuks.

310 Sellest tuleneb, et tuleb tagasi lükata Saksamaa Liitvabariigi väide, mille kohaselt ei see asjaolu, et meetodi nr 308 alusel läbiviidava katse tegemine on raske, ega asjaolu, et ei ole kindel, et see võimaldab saada piisavat teavet ekstraheerimatute jääkide ja metaboliitide kohta, ei takista seda, et selle kaitse läbiviimist saaks nõuda.

311 Seega tuleb tagasi lükata kõik argumendid, mille eesmärk on seada kahtluse alla apellatsiooninõukogu kaalutluste põhjendatus, ja seega kõik argumendid, mis on seotud apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite kolmanda osaga.

2. Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse teise väite läbivaatamisega seotud argumendid

312 Apellatsiooninõukogu vaatas vaidlustatud otsuse punktides 156–161 läbi ja lükkas tagasi temale esitatud kaebuse teise väite.

313 Saksamaa Liitvabariik väidab käesoleva hagi neljanda väite teises osas, et vaidlustatud otsuse selles osas on apellatsiooninõukogu teinud vea. Tema arvates tegi see nõukogu nimetatud otsuse punktis 159 ülemäärast kontrolli ja sekkus liikmesriikide komitee rolli.

314 ECHA, komisjon ja menetlusse astunud äriühingud vaidlevad neile argumentidele vastu.

315 Saksamaa Liitvabariigi väited, et vaidlustatud otsuse punktides 156–161 esineb vigu, tuleb asjassepuutumatuse tõttu tagasi lükata. Tõepoolest, nagu nähtub eespool punktist 34, taotleb Saksamaa Liitvabariik nimetatud otsuse tühistamist osas, milles apellatsiooninõukogu tühistas osaliselt ECHA otsuse. Vaidlustatud otsuse punkt 159 moodustab siiski osa otsusest, milles see nõukogu lükkas tagasi temale esitatud kaebuse teise väite.

316 Seetõttu tuleb Saksamaa Liitvabariigi väited apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse teise väite analüüsi kohta tagasi lükata.

3. Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse kolmanda väitega ja vaidlustatud otsuse resolutsiooni punktiga 3 seotud argumendid

317 ECHA leidis oma otsuse leheküljel 7, et on tõendeid selle kohta, et benpat on bioakumuleeruv ja toksiline ning et kuna bioakumuleeruvuse ja toksilisuse kriteeriumid olid täidetud, siis tuli hinnata püsivuse kriteeriumi.

318 Menetlusse astunud äriühingud väitsid apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse kolmandas väites, et ECHA kaalutlused benpati bioakumuleeruvuse kohta sisaldasid vigu.

319 Apellatsiooninõukogu analüüsis neid argumente vaidlustatud otsuse punktides 166–171.

320 Apellatsiooninõukogu märkis vaidlustatud otsuse punktis 166, et ECHA kaalutlused olid osa tema otsusest, milles ta oli esitanud põhjused, miks nõuti täiendavat teavet benpati püsivuse kohta. Tema arvates ei olnud selle aine bioakumuleeruvust käsitlev teave selles kontekstis asjakohane.

321 Apellatsiooninõukogu sedastas vaidlustatud otsuse punktides 167–169, et nimetatud otsus ei oleks tohtinud sisaldada ECHA järeldust, mille kohaselt benpat on bioakumuleeruv. Esiteks ei ole menetlusse astunud äriühinguid selles küsimuses ära kuulatud, sest see järeldus on lisatud otsuse eelnõusse, mida muudeti pärast nimetatud äriühingute märkusi otsuse eelnõu kohta, ning sellega seoses ei ole esitatud ühtegi muudatusettepanekut. Teiseks ei ole kõnealune järeldus ECHA arutluskäigus asjakohane, et põhjendada tema täiendava teabe saamise nõuet ohu kohta, et benpat võib olla püsiv.

322 Apellatsiooninõukogu selgitas vaidlustatud otsuse punktides 169–171, et ECHA vaadeldav järeldus tuleb tema otsusest kustutada. Tema arvates ei mõjutanud see viga siiski ECHA otsuse resolutsiooni ja sellel puudus toime ning seetõttu ei olnud otsuse tühistamine põhjendatud.

323 Vaidlustatud otsuse resolutsiooni punktis 3 „otsustas“ apellatsiooninõukogu, et ECHA otsuse põhjendustes esinev väide bioakumuleeruvuse kohta tuleb sellest viimati nimetatud otsusest välja jätta.

324 Saksamaa Liitvabariik väidab kuuenda väite kolmanda osa raames, et apellatsiooninõukogu ei oleks tohtinud vaidlustatud otsuse resolutsiooni punktis 3 otsustada, et ECHA otsuse põhjendustes bioakumuleeruvuse kindlakstegemine tuleb kustutada. See nõukogu oleks, vastupidi, pidanud temale esitatud kaebuse kolmanda väite tagasi lükkama. Esiteks tuleb eristada viimati nimetatud otsuse põhjendusi, mis kajastavad liikmesriikide ametiasutuste seisukohti, ja sama otsuse resolutsiooni. Nimetatud põhjendused ei mõjuta iseenesest määruse nr 1907/2006 artikli 59 kohast menetlust, mille käigus hinnatakse aine püsivaid, bioakumuleeruvaid ja toksilisi omadusi ning registreerijad kuulatakse uuesti ära ja kaasatakse nad menetlusse. ECHA väide bioakumuleeruvuse kohta ei ole siduv. Õiguslikult siduv järeldus benpati bioakumuleeruvuse kohta oleks võimalik ainult teise menetluse, näiteks nimetatud määruse artikli 59 kohase menetluse raames. ECHA otsuse adressaadid ei saanud seda väidet valesti mõista. Lisaks sellele ei ole ECHA-l mingit õiguslikku kohustust piirduda oma otsuste põhjendustes sellega, mida on rangelt vaja. Teiseks jääb vaidlustatud otsus ebamääraseks. Nimetatud resolutsioonis ei nähta ette ECHA otsuse tühistamist, vaid soovitatakse jätta osa põhjendustest välja, ilma et oleks selgelt märgitud, kuidas ja kes peaks seda tegema. Kolmandaks ei ole põhjendatud apellatsiooninõukogu seisukoht, et benpati bioakumuleeruvuse kohta tehtud ECHA järelduste väljajätmine oli põhjendatud, kuna menetlusse astunud äriühinguid ei kuulatud selles küsimuses ära. ECHA menetluses väitsid need äriühingud, et püsivuse kriteeriumiga seotud täiendava teabe taotlused olid ebaproportsionaalsed, kuna bioakumuleeruvuse kriteeriumi ei olnud veel konkreetselt kindlaks määratud. Vaadeldav järeldus olevat olnud selle argumendiga kooskõlas.

325 ECHA, keda toetab komisjon, vaidleb neile argumentidele vastu. Ta väidab, et ECHA otsuses esitatud väide, et benpat on bioakumuleeruv, ei olnud asjakohane, ja et esineb oht, et teises kontekstis, näiteks riigisisestes menetlustes või hilisemates väga ohtlike ainete määratlemise menetlustes määruse nr 1907/2006 VII jaotise tähenduses viidatakse sellele väitele. Seetõttu oleks tulnud menetlusse astunud äriühingutele anda võimalus sellisele väitele vastu vaielda. Lisaks, kui kõnealune väide ei mõjuta ülejäänud osa ECHA otsusest, nagu väidab Saksamaa Liitvabariik, siis ei mõjuta ka vaidlustatud otsuse tühistamine Üldkohtus kuidagi selle otsuse ülejäänud osa.

326 Menetlusse astunud äriühingud väidavad esiteks, et ECHA väide, et benpat on bioakumuleeruv, põhines analüüsivigadel. Teiseks väidavad nad, et kõnealuse väite otsusest väljajätmine oli põhjendatud. Nad väidavad, et neil oli õigus nõuda ECHA otsuse selle osa tühistamist. Nad märgivad, et ilma selle väljajätmiseta ei oleks neil olnud võimalust teha tõhusalt teatavaks oma seisukoht bioakumuleeruvuse kriteeriumi kohta, millel ei olnud nimetatud otsuses kohta. Kolmandaks väidavad nad, et eeldusel, et bioakumuleeruvust käsitlev väide esialgses otsuses ei ole lõplik, ei ole selle väljajätmisel mingeid tagajärgi. Seega ei ole Saksamaa Liitvabariigil mingit huvi, et vaidlustatud otsuse see osa tühistataks.

327 Esimesena tuleb märkida, et Saksamaa Liitvabariik ei esita ühtegi argumenti, mis näitaks, et vaidlustatud otsuse punktis 169 esitatud apellatsiooninõukogu seisukoht, mille kohaselt väide, et benpat on bioakumuleeruv, ei oleks pidanud esinema ECHA otsuse 7. leheküljel, ei ole õige.

328 Tõepoolest, Saksamaa Liitvabariigi väited ei sea kahtluse alla vaidlustatud otsuse punktis 166 toodud apellatsiooninõukogu seisukohta, mille kohaselt väide, et benpat on bioakumuleeruv, ei olnud asjakohane ECHA otsuse põhjenduste selles osas, kus kõnealune amet oli selgitanud, miks benpati püsivust käsitleva täiendava teabe nõudmine oli põhjendatud.

329 Saksamaa Liitvabariigi väited ei saa aga ka kahtluse alla seada vaidlustatud otsuse punktis 168 esitatud apellatsiooninõukogu arvamust, mille kohaselt aine hindamise otsuse vastuvõtmise kontekstis ei ole vaja jõuda lõpliku järelduseni selle aine bioakumuleeruvuse kohta. Nimelt, kui selleks, et määratleda seda ainet kui ainet, mis tuleb kanda määruse nr 1907/2006 artiklite 57 ja 59 alusel XIV lisasse, tuleb selle lisasse kandmise põhjendamiseks jõuda lõpliku järelduseni, näiteks, et see aine on püsiv, bioakumuleeruv, toksiline, väga bioakumuleeruv või väga toksiline, siis aine hindamise kontekstis ei ole seda vaja, selleks et põhjendada aine kohta täiendava teabe nõuet. Selles kontekstis piisab, kui teha kindlaks, et eksisteerib võimalik oht.

330 Teisena tuleb märkida, et apellatsiooninõukogu ei piirdunud vaidlustatud otsuse põhjendustes väitega, et ECHA ei oleks tohtinud oma otsuses väita, et benpat on bioakumuleeruv. Tõepoolest, nagu nähtub selle otsuse resolutsiooni punktist 3, „otsustas“ apellatsiooninõukogu, et bioakumuleeruvust käsitlev väide tuleb ECHA otsusest välja jätta. Selles kontekstis tuleb ka märkida, et apellatsiooninõukogu tühistas nimetatud resolutsiooni teistes punktides osa ECHA otsusest, lükkas kaebuse ülejäänud osas tagasi, määras kindlaks kuupäeva, mis ajaks nõutud teave tuli esitada, ning tegi otsuse menetluskulude osas.

331 Esiteks, võttes arvesse vaidlustatud otsuse punkti 3 sõnastust ja konteksti, ei saa seda punkti lugeda nimetatud otsuse põhjenduste osaks, vaid seda tuleb käsitada kõnealuse otsuse resolutsioonina.

332 Teiseks ei saa väita, et kui nõustutakse Saksamaa Liitvabariigi argumentidega, et apellatsiooninõukogu ei oleks tohtinud vaidlustatud otsuse resolutsiooni punktis 3 otsustada, et ECHA otsuse põhjendustes toodud väide bioakumuleeruvuse kohta tuleb kustutada, siis sellel puuduks toime. Kuna see punkt on osa vaidlustatud otsuse resolutsioonist, siis juhul, kui nende väidetega nõustutakse, tuleks vaidlustatud otsus osaliselt tühistada.

333 Kolmandaks tuleb tagasi lükata menetlusse astunud äriühingute väide, et Saksamaa Liitvabariigil ei ole põhjendatud huvi algatada menetlust vaidlustatud otsuse osaliseks tühistamiseks.

334 Kõigepealt piisab, kui korrata, et ELTL artikkel 263 teeb selget vahet ühelt poolt liidu institutsioonide ja liikmesriikide ning teiselt poolt füüsiliste ja juriidiliste isikute õigusel esitada tühistamishagi – selle artikli teine lõik annab nimelt liikmesriikidele õiguse esitada liidu mõne ameti otsuse seaduslikkuse vaidlustamiseks tühistamishagi, ilma et selle õiguse kasutamine oleks seatud sõltuvusse menetluse algatamise huvi olemasolust. Seega ei pea liikmesriik oma hagi vastuvõetavaks tunnistamiseks tõendama, et ameti akt, mille ta vaidlustab, tekitab tema jaoks õiguslikke tagajärgi (vt selle kohta 10. aprilli 2008. aasta kohtuotsus Madalmaad *vs.* komisjon, T-233/04, EU:T:2008:102, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

335 Neljandaks tuleb nõustuda Saksamaa Liitvabariigi väidetega, et apellatsiooninõukogu ei oleks vaidlustatud otsuse resolutsiooni punktis 3 tohtinud otsustada, et ECHA otsuse põhjendustes toodud bioakumulatsiooni olemasolu kinnitus tuleb kustutada. Nagu nimetatud nõukogu vaidlustatud otsuse punktis 170 märkis, ei suutnud vead, mida ta oli ECHA otsuse punktides 166–169 tuvastanud, seada kahtluse alla viimati nimetatud otsuse resolutsiooni ja seega oli temale esitatud kaebuse kolmas väide tulemusetu. Neil asjaoludel oleks see nõukogu vaidlustatud otsuse resolutsioonis pidanud piirduma selle väite tagasilükkamisega.

336 Seda järeldust ei sea kahtluse alla ECHA argument, et menetlusse astunud äriühingutele oleks tulnud anda võimalus vaidlustada nimetatud ameti väide bioakumulatsiooni kohta, võttes arvesse ohtu, et sellele võidakse viidata muude menetluste käigus.

337 Esiteks, kuna ECHA otsus piirdus täiendava teabe taotlustega, mida see amet pidas vajalikuks benpati hindamiseks osas, mis puudutab võimalikku ohtu, et see aine võib olla püsiv, siis benpati bioakumuleeruvust käsitlev väide ei olnud nimetatud otsuse selline põhjendus, millel põhines selle otsuse resolutsioon. Neil asjaoludel ei takista miski nimetatud põhjendust hilisema menetluse käigus kahtluse alla seadmast. Seega juhul, kui ECHA või komisjon tugineb sellises menetluses nagu menetlus, mille eesmärk on määrata määruse nr 1907/2006 artiklite 57 ja 59 alusel kindlaks, et benpat on bioakumuleeruv aine, sellele väitele, siis miski ei takista menetlusse astunud äriühingutel seda väidet kõnealuses menetluses või apellatsiooninõukogule esitatud kaebuses või Euroopa Liidu kohtus vaidlustada. See kehtib ka riiklikes ametiasutustes läbiviidavate menetluste kohta.

338 Teiseks tuleb sedastada, et miski ei takista apellatsiooninõukogul teha otsuse põhjendustes otsust temale esitatud argumentide kohta. Kui need argumendid ei ole aga tulemuslikud, siis ei saa see avaldada negatiivset mõju tema otsuse resolutsioonile.

339 Sellest järeldub, et kuuenda väite kolmanda osaga tuleb nõustuda, ilma et oleks vaja teha otsust Saksamaa Liitvabariigi nende väidete kohta, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu ei oleks vaidlustatud otsuse punktis 167 tohtinud tuvastada, et menetlusse astunud äriühingute kaitseõigusi on rikutud.

340 Seega tuleb vaidlustatud otsuse resolutsiooni punkt 3 tühistada ja hagi ülejäänud osas tagasi lükata.

IV. Kohtukulud

341 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

342 Käesolevas asjas tuleb vaidlustatud otsuse resolutsiooni punkt 3 eespool punktides 330–340 esitatud põhjustel tühistada. Nagu on aga märgitud eespool punktides 327–329, oli apellatsiooninõukogul nimetatud otsuse põhjendustes õigus leida, et ECHA ei oleks tohtinud väita, et benpat on bioakumuleeruv. Neil asjaoludel ei saa nimetatud resolutsiooni punkti 3 tühistamist lugeda kohtukulude jaotamise seisukohast oluliseks. Kuna Saksamaa Liitvabariigi nõuded on põhiosas tagasi lükatud, tuleb ECHA ja menetlusse astunud ettevõtjate kohtukulud vastavalt nende nõuetele temalt välja mõista.

343 Kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt kannavad menetlusse astunud institutsioonid ise oma kohtukulud. Seega kannab komisjon oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (viies koda)

otsustab:

1. **Tühistada Euroopa Kemikaaliameti (ECHA) apellatsiooninõukogu 8. septembri 2017. aasta otsus A-026-2015 osas, milles apellatsiooninõukogu otsustas selle otsuse resolutsiooni punktis 3, et ECHA 1. oktoobri 2015. aasta otsuse, mille kohaselt ainet benpat tuleb täiendavalt katsetada (CAS 68953-84-4), põhjendustes esitatud väide bioakumulatsiooni kohta, tuleb tühistada.**

2. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

3. **Jätta Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja ECHA ning Envigo Consulting Ltd ja Djchem Chemicals Poland S.A. kohtukulud.**

4. **Euroopa Komisjon kannab oma kohtukulud ise.**

Gratsias Labucka Dittrich

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 20. septembril 2019 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

I. Vaidluse taust ja vaidlustatud otsus 2

II. Menetlus Üldkohtus ja poolte nõuded 4

III. Õiguslik käsitlus 5

A. Esimene kuni kolmas väide ning neljanda väite esimene osa, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu ei olnud pädev läbi vaatama temale esitatud kaebuse väiteid, mis käsitlevad benpati hindamisega seotud sisulisi hinnanguid 5

1. Saksamaa Liitvabariigi väited liikmesriikide komitee, ECHA ja apellatsiooninõukogu vastavate rollide kohta 6

2. Saksamaa Liitvabariigi muud väited 8

B. Viies väide, et on rikutud põhjendamiskohustust 18

C. Neljanda väite teine osa ja kuues väide, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu eksis temale esitatud väidete analüüsimisel 19

1. Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite läbivaatamisega seotud argumendid .. 19

a) Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite esimese osa läbivaatamisega seotud argumendid 19

b) Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite teise ja kolmanda osa läbivaatamisega seotud argumendid 20

1) Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite teise osa läbivaatamisega seotud argumendid 20

i) Argumendid, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu ei oleks tohtinud tuvastada, et on olemas iseseisev ja sõltumatu otsus metaboliitide kindlakstegemise kohta 21

ii) Apellatsiooninõukogu pädevusega seotud argumendid 22

iii) Argumendid eesmärgiga tõestada, et apellatsiooninõukogu on ületanud oma kontrollipädevuse piire 22

iv) Argumendid, et vastupidi apellatsiooninõukogu järeldustele ei olnud benpati metaboliite võimalik kindlaks teha 25

v) Argument, et metaboliitide tuvastamine kuulub meetodi nr 309 etappide hulka 28

vi) Argumendid, et meetodit nr 309 on võimalik täpsustada 28

vii) Argument, et vaidlustatud otsus on väidetavalt vastuoluline 29

viii) Argument, et on rikutud põhjendamiskohustust 29

ix) Argument, et apellatsiooninõukogu võttis kasutusele sisuliselt ebatäpse ja arvuliselt kindlaksmääramata tõenäosuskünnise 30

2) Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse esimese väite kolmanda osa läbivaatamisega seotud argumendid 30

i) Argumendid, mille eesmärk on tõestada, et apellatsiooninõukogu on ületanud oma kontrollipädevust 32

ii) Argumendid, millega seatakse kahtluse alla apellatsiooninõukogu kaalutluste põhjendatus 32

2. Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse teise väite läbivaatamisega seotud argumendid 36

3. Apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse kolmanda väitega ja vaidlustatud otsuse resolutsiooni punktiga 3 seotud argumendid 36

IV. Kohtukulud 39